

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 8 grudnia 2023 r.
(OR. en)

16551/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0441(CNS)

COCON 51
VISA 243
FREMP 366
FRONT 404

WNIOSEK

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 7 grudnia 2023 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

---

Nr dok. Kom.: COM(2023) 930 final

Dotyczy: Wniosek - DYREKTYWA RADY zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/637 w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz dyrektywę (UE) 2019/997 ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży

---

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 930 final.

Zał.: COM(2023) 930 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.12.2023 r.
COM(2023) 930 final

2023/0441 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/637 w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz dyrektywę (UE) 2019/997 ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży

{SEC(2023) 930 final} - {SWD(2023) 940 final} - {SWD(2023) 941 final} -
{SWD(2023) 942 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Obywatele Unii podróżujący do państwa trzeciego lub mieszkający w państwie trzecim, w którym ich państwo członkowskie obywatelstwa nie jest reprezentowane przez ambasadę lub konsulat, mają prawo do ochrony dyplomatycznej i konsularnej każdego z pozostałych państw członkowskich na takich samych warunkach jak obywatele tego państwa członkowskiego. To prawo, wynikające z obywatelstwa Unii, ustanowione Traktatem z Maastricht, zostało określone w art. 20 ust. 2 lit. c) i art. 23 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz w art. 46 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

Stanowi ono zewnętrzny wymiar obywatelstwa Unii, jedną z praktycznych korzyści wynikających z bycia obywatelem Unii, a także wymierny przykład europejskiej solidarności. Chroni ono obywateli Unii potrzebujących pomocy w państwie trzecim, w którym nie są reprezentowani przez państwo członkowskie obywatelstwa, na przykład z powodu wypadku, poważnej choroby, bycia ofiarą przestępstwa lub utraty dokumentów podróży.

W dniu 20 kwietnia 2015 r. Rada przyjęła dyrektywę (UE) 2015/637 w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich¹, zastępującą ramy międzyrządowe, które regulowały ochronę konsularną². Państwa członkowskie miały trzy lata (tj. do maja 2018 r.), na wdrożenie dyrektywy do prawa krajowego³.

W programie prac Komisji na 2021 r.⁴ zapowiedziano przegląd unijnych przepisów dotyczących ochrony konsularnej w celu poprawy gotowości i zdolności Unii i państw członkowskich do ochrony i wspierania obywateli Unii w okresie kryzysu. Przegląd ten wiązałby się ze wzmocnieniem wspierającej roli UE oraz wykorzystaniem w możliwie najlepszy sposób wyjątkowej sieci jej delegatur.

W komunikacie sporządzonym w następstwie Konferencji w sprawie przyszłości Europy Komisja zobowiązała się ponadto do tego, że rozważy nowe obszary działań, takie jak „uczynienie obywatelstwa europejskiego bardziej namacalnym dla obywateli, w tym poprzez wzmocnienie praw z nim związanych oraz zapewnienie wiarygodnych i łatwo dostępnych informacji na jego temat”⁵.

---

1 Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj?locale=pl#>).

2 Decyzja 95/553/WE przedstawicieli rządów państw członkowskich spotykających się w ramach Rady z dnia 19 grudnia 1995 r. dotycząca ochrony obywateli Unii Europejskiej przez przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsularne (Dz.U. L 314 z 28.12.1995, s. 73, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/1995/553/oj?locale=pl>).

3 Art. 17 ust. 1 dyrektywy.

4 [COM/2020/690 final](#).

5 Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: Konferencja w sprawie przyszłości Europy. Od wizji do konkretnych działań ([COM\(2022\) 404 final i załącznik](#)).

W Strategicznym Kompasie na rzecz bezpieczeństwa i obrony – dla Unii Europejskiej, która chroni swoich obywateli, swoje wartości i interesy oraz przyczynia się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, przyjętym przez Radę w marcu 2022 r.⁶, zapowiedziano, że „dokonamy również przeglądu mechanizmów [ESDZ], naszego wsparcia konsularnego i bezpieczeństwa w terenie – oraz wzmocnimy je – aby usprawnić udzielanie pomocy państwom członkowskim w ich wysiłkach na rzecz ochrony i ratowania obywateli za granicą, a także aby w razie potrzeby wspierać nasze delegatury UE w ewakuacji personelu”⁷.

Jak zauważono w sprawozdaniu Komisji z dnia 2 września 2022 r. z wdrażania i stosowania dyrektywy Rady (UE) 2015/637⁸, kryzysy skutkujące wnioskami o ochronę konsularną występują coraz częściej, a ich zasięg jest coraz większy. Pandemia COVID-19 (bezprecedensowa pod względem skali i złożoności), kryzys w Afganistanie, rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, konflikt w Sudanie, repatriacje z Izraela i ze Strefy Gazy oraz inne podobne sytuacje kryzysowe pozwoliły zidentyfikować niedociągnięcia i przemyśleć możliwości wzmocnienia prawa obywateli Unii do ochrony konsularnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, Komisja proponuje zmianę dyrektywy (UE) 2015/637 w celu poprawy i wzmocnienia środków koordynacji i współpracy niezbędnych do udoskonalenia ochrony konsularnej obywateli Unii.

Aby zwiększyć pewność prawa dla organów konsularnych i obywateli, Komisja proponuje doprecyzowanie, w jakim przypadku obywatela Unii należy uznać za „niereprezentowanego”, a tym samym uprawnionego do uzyskania ochrony konsularnej ze strony organów konsularnych innych państw członkowskich. Zmiany w dyrektywie (UE) 2015/637 powinny zapewnić usprawnienie współpracy między organami konsularnymi, wspieranej przez delegatury Unii.

Aby jak najlepiej wykorzystać sieć delegatur Unii, w szczególności w państwach trzecich, w których obecnych jest niewiele państw członkowskich, Komisja uważa, że należy doprecyzować ich zadania i wzmocnić ich rolę polegającą na udzielaniu wsparcia, zwłaszcza w dziedzinie gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i reagowania kryzysowego. We wniosku przewidziano w tym kontekście, iż dla wszystkich państw trzecich opracowane zostaną tzw. wspólne konsularne plany ewentualnościowe (zwane również „wspólnymi unijnymi ramami gotowości na wypadek kryzysu konsularnego”) w celu ułatwienia reagowania na ewentualne przyszłe kryzysy konsularne. Ponadto we wniosku przewidziano podstawę prawną dla ewentualnego rozmieszczenia tzw. wspólnych zespołów konsularnych, tj. wielodyscyplinarnych zespołów działających na zasadzie dobrowolnej, w skład których wchodzi eksperci konsularni z państw członkowskich i instytucji unijnych. Ich zadaniem jest udzielanie lokalnym służbom konsularnym państw członkowskich, które mogą być dysponować niedostateczną liczbą pracowników, wsparcia w okresie kryzysu⁹.

---

6 [ST 7371/22](#).

7 W odpowiedzi na ten apel utworzono w lipcu 2022 r. Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ, które stanowi stały potencjał ESDZ w zakresie reagowania kryzysowego i które współpracuje z komórkami ds. kryzysu funkcjonującymi w instytucjach Unii, państwach członkowskich i u partnerów.

8 Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z wdrażania i stosowania dyrektywy Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylającej decyzję 95/553/WE ([COM\(2022\) 437 final](#)).

9 Zob. również wspólny dokument prezydencji i ESDZ w sprawie wspólnych zespołów konsularnych ([ST 13619/20](#)).

Komisja proponuje również udoskonalenie przepływu informacji między państwami członkowskimi a instytucjami Unii oraz informacji przekazywanych obywatelom Unii, co ma pozwolić tym obywatelom podejmowanie bardziej świadomych decyzji dotyczących podróży.

I wreszcie, Komisja proponuje uproszczenie przepisów dotyczących zwrotu kosztów wynikających z zapewnienia ochrony konsularnej. Aby uniknąć długotrwałych procedur biurokratycznych, państwa członkowskie powinny być w przyszłości uprawnione do zwracania się o zwrot kosztów bezpośrednio do danego obywatela. Również delegatury Unii powinny być uprawnione do uzyskania zwrotu kosztów, jeżeli udzieliły wsparcia w zapewnieniu ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom. Nowe procedury finansowania powinny obowiązywać także w kontekście dyrektywy (UE) 2019/997¹⁰, w której ustanowiono przepisy dotyczące warunków i procedury uzyskiwania unijnego tymczasowego dokumentu podróży (zwanego dalej „unijnym TDP”) przez niereprezentowanych obywateli w państwach trzecich oraz w której określono jednolity format takiego dokumentu.

Dzięki usprawnieniu ochrony konsularnej obywateli Unii za granicą – za pośrednictwem wzmocnionej unijnej solidarności i współpracy w tym obszarze, obywatele Unii będą mogli nadal korzystać z tego prawa podstawowego zgodnie z najwyższymi standardami, w szczególności w okresie kryzysu.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Do wydawania takich tymczasowych dokumentów podróży wyraźnie odnosi się art. 9 lit. f) dyrektywy (UE) 2015/637. W niniejszym wniosku zapewniono dostosowanie dyrektywy (UE) 2015/637 oraz szczegółowych przepisów przewidzianych w dyrektywie (UE) 2019/997, mających zastosowanie do unijnych TDP.

W niniejszym wniosku zapewniono ponadto spójność z decyzją Rady 2010/427/UE¹¹, która określa mandat delegatur Unii. Jak stanowi art. 5 ust. 10 tej decyzji, działając zgodnie z art. 35 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej i na wniosek państw członkowskich, delegatury Unii wspierają państwa członkowskie w ich stosunkach dyplomatycznych i wypełnianiu zadania polegającego na zapewnianiu obywatelom Unii ochrony konsularnej w państwach trzecich, nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów.

W dyrektywie (UE) 2015/637 zawarto odniesienia do Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (UMOL)¹², który wykorzystuje się do udzielania wsparcia w zakresie ochrony ludności na potrzeby działań w zakresie pomocy konsularnej. We wniosku zapewniono pełne dostosowanie dyrektywy (UE) 2015/637 do przepisów dotyczących UMOL, w tym w oparciu o doświadczenia zdobyte w okresie pandemii COVID-19 oraz podczas kryzysu konsularnego w Afganistanie w 2021 r.

---

10 Dyrektywa Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiająca unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylająca decyzję 96/409/WPZiB (Dz.U. L 163 z 20.6.2019, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=pl#>).

11 Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj?locale=pl>).

12 Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj>).

Aby zapewnić praktyczne wdrożenie prawa do ochrony konsularnej, Unia nadal negocjuje włączenie do umów międzynarodowych tzw. klauzul o ochronie konsularnej, aby zwolnić reprezentowane państwa członkowskie z przewidzianego w art. 8 Konwencji wiedeńskiej o stosunkach konsularnych z 1963 r.¹³ obowiązku powiadamiania państwa trzeciego, w którym znajduje się niereprezentowany obywatel Unii, o udzieleniu ochrony konsularnej.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest spójny z polityką w zakresie ochrony ludności i reagowania kryzysowego.

2. **PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ**

- **Podstawa prawna**

Dyrektywa, której dotyczy niniejszy wniosek, wprowadziłaby zmiany do dyrektywy (UE) 2015/637. W związku z tym dzieli ona ze wspomnianą dyrektywą podstawę prawną, a mianowicie art. 23 TFUE. Zgodnie z akapitem drugim tego przepisu Rada, stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, może przyjąć dyrektywy ustanawiające środki w zakresie koordynacji i współpracy niezbędne do ułatwienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii. Przepis ten ma zastosowanie do wszystkich państw członkowskich.

Zmiany przewidziane w niniejszym wniosku mają na celu poprawę środków niezbędnych do ułatwienia świadczenia ochrony konsularnej na rzecz niereprezentowanych obywateli, o której mowa w dyrektywie (UE) 2015/637.

- **Pomocniczość**

Ochrona konsularna niereprezentowanych obywateli ma, z definicji, wymiar transgraniczny, z uwagi na wynikające z obywatelstwa Unii prawo, z którego dany obywatel korzysta w relacjach z organami państw członkowskich innych niż te, których obywatelstwo posiada.

Cele niniejszego wniosku, a mianowicie udoskonalenie korzystania z prawa określonego w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE przez niereprezentowanych obywateli, nie mogą zostać skutecznie osiągnięte przez państwa członkowskie działające niezależnie, ponieważ osiągnięcie tych celów wymaga zmian niektórych przepisów dyrektywy (UE) 2015/637. Działanie na poziomie Unii jest zatem konieczne.

W przypadku braku działania na poziomie Unii przepisy dyrektywy (UE) 2015/637 nie zostałyby dostosowane w celu zaradzenia niedociągnięciom, których występowanie stwierdzono podczas stosowania tych przepisów. Ponadto w przepisach nie można byłoby uwzględnić doświadczeń zdobytych podczas ostatnich kryzysów konsularnych. W rezultacie obywatele Unii nie mogliby korzystać z przysługującego im prawa do ochrony konsularnej w stopniu, który byłby możliwy dzięki podjęciu działań na poziomie Unii.

- **Proporcjonalność**

Cele niniejszego wniosku można osiągnąć, wprowadzając zmiany do niektórych przepisów dyrektywy (UE) 2015/637.

---

13 Dokument dostępny pod adresem:
https://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/conventions/9_2_1963.pdf

Tym samym wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu, jako że nie zmienia zasadniczo obowiązujących przepisów i procedur określonych w dyrektywie (UE) 2015/637. W szczególności nie proponuje się wprowadzenia dodatkowych procedur, lecz zamiast tego dąży się do usprawnienia procedur istniejących, aby zmniejszyć obciążenie administracyjne państw członkowskich i ułatwić świadczenie ochrony konsularnej. Dzięki wnioskowi możliwe byłoby na przykład wsparcie państw członkowskich w uzyskiwaniu zwrotu kosztów, w sposób niedyskryminacyjny, bezpośrednio od niereprezentowanych obywateli zamiast za pośrednictwem wniosku o zwrot kosztów kierowanego do państwa członkowskiego obywatelstwa.

Dodatkowe wyjaśnienia dotyczące proporcjonalności poszczególnych wariantów strategicznych – w tym wariantów strategicznych, których nie uwzględniono – można znaleźć w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku¹⁴.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 23 akapit drugi TFUE proponowanym instrumentem jest dyrektywa.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W niniejszym wniosku uwzględniono dyskusje na forum Grupy Roboczej do Spraw Konsularnych Rady, w szczególności wymianę poglądów na temat dalszego ułatwiania obywatelom Unii korzystania z prawa do ochrony konsularnej w państwach trzecich, która to wymiana poglądów miała miejsce po przyjęciu przez Komisję sprawozdania z wdrażania i stosowania dyrektywy (UE) 2015/637¹⁵. Podsumowując te dyskusje, prezydencja Rady uznała, że istnieje możliwość dokonania przeglądu dyrektywy, w szczególności w oparciu o doświadczenia zgromadzone podczas kryzysów konsularnych w ostatnich latach.

Mając na celu pozyskanie danych ilościowych dotyczących krajowych przepisów i procedur stosowanych w poszczególnych państwach członkowskich, ich konsularnych sieci i zasobów, ochrony konsularnej udzielanej przez państwa członkowskie oraz kanałów podróży i komunikacji, do organów państw członkowskich skierowano specjalny kwestionariusz. Ponadto zwrócono się do organów państw członkowskich o przekazanie jakościowych informacji zwrotnych dotyczących stosowania dyrektywy (UE) 2015/637, możliwych wariantów strategicznych oraz wniosków wyciągniętych z działań konsularnych podjętych w odpowiedzi na pandemię COVID-19.

W delegaturach Unii przeprowadzono ankietę internetową, aby uzyskać ich ocenę sytuacji w kontekście stanu obecnego (w tym w okresie kryzysu, np. związanego z wybuchem pandemii COVID-19), opinię na temat funkcjonowania dyrektywy (UE) 2015/637, a także dostępnych wariantów strategicznych.

W 2021 r. przeprowadzono szczegółowe wywiady z pracownikami delegatur Unii, przedstawicielstw państw członkowskich, organizacji turystycznych oraz organizacji

---

14 SWD(2023) 941 final.

15 [ST 15876/22](#).

ekspatriantów w pięciu wybranych państwach trzecich¹⁶, jak również z urzędnikami organów Unii pełniących rolę wspierającą w obszarze ochrony konsularnej.

Więcej szczegółów na temat otrzymanych informacji znajduje się w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja przeprowadziła badanie Eurobarometr Flash 485: Obywatelstwo UE i demokracja¹⁷, które poświęcone było licznym zagadnieniom dotyczącym obywatelstwa UE i demokracji, w związku z którymi w lutym i w marcu 2020 r. realizowano w państwach członkowskich prace w terenie. Badanie dotyczyło m.in. zrozumienia przez obywateli Unii praw wynikających z obywatelstwa Unii, w tym ochrony konsularnej. Podobne badanie przeprowadzono w 2023 r.¹⁸.

W okresie od 9 lipca 2020 r. do 1 października 2020 r. odbyły się konsultacje publiczne na potrzeby sprawozdania na temat obywatelstwa UE z 2020 r.¹⁹, w których zawarto pytania odnośnie do ochrony konsularnej. W sprawozdaniu opisano bezprecedensowe starania na rzecz repatriacji, dzięki którym państwa członkowskie, wspierane przez służby Komisji i ESDZ, zdołały w okresie od lutego do maja 2020 r. przeprowadzić repatriację ponad pół miliona obywateli Unii dotkniętych ograniczeniami w podróżowaniu na całym świecie, związanymi z COVID-19. W sprawozdaniu oszacowano, że w 2020 r. 76 % obywateli Unii było świadomych prawa do zwrócenia się o pomoc do innych państw członkowskich w sytuacji, gdy ich państwo członkowskie nie ma ambasady ani konsulatu w danym państwie trzecim.

Komisja wykorzystała ponadto informacje otrzymane od społeczeństwa w ramach procesu konsultacji na etapie przygotowywania analizy zawartej w ocenie skutków.

Dowody zostały zgromadzone i przeanalizowane w ramach specjalnego badania przeprowadzonego na zlecenie Komisji²⁰. Więcej szczegółów znajduje się w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku.

- **Ocena skutków**

Jak przedstawiono w ocenie skutków²¹, celem ogólnym przedmiotowej inicjatywy jest udoskonalenie korzystania z praw obywatelskich w Unii, tak aby dany obywatel Unii mógł – na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego jest obywatelem, nie ma swojego przedstawicielstwa – korzystać z ochrony dyplomatycznej i konsularnej innego państwa członkowskiego na takich samych warunkach jak obywatele tego innego państwa członkowskiego.

Cel ten zostanie zrealizowany za pośrednictwem następujących celów szczegółowych: (i) zwiększenie pewności prawa dla obywateli Unii w odniesieniu do zakresu prawa do ochrony konsularnej; (ii) zapewnienie jasnych ról, mechanizmów koordynacji i współpracy między

---

16 Kostaryka, Etiopia, Fidzi, Czarnogóra i Rosja.

17 [Badanie Eurobarometr Flash 485](#): Obywatelstwo UE i demokracja; luty/marzec 2020 r.

18 [Badanie Eurobarometr Flash 528](#): Obywatelstwo i demokracja, kwiecień/maj 2023 r.

19 Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Sprawozdanie na temat obywatelstwa UE z 2020 r. – Wzmacnianie pozycji obywateli i ochrona ich praw ([COM\(2020\) 730 final](#)).

20 [Badanie uzupełniające ocenę skutków](#), w tym [załączniki](#).

21 SWD(2023) 941 final.

państwami członkowskimi a delegaturami Unii, również w okresie kryzysu; (iii) usprawnienie procesu przekazywania informacji i komunikacji z (niereprezentowanymi) obywatelami Unii; oraz (iv) zwiększenie skuteczności oraz stosowania procedury zwrotu kosztów.

W ocenie skutków przeanalizowano kilka wariantów strategicznych w odniesieniu do każdego celu szczegółowego, uwzględniając szereg potencjalnych środków zmierzających do rozwiązania tych problemów.

Warianty rozważane w ramach pierwszego celu mają zagwarantować, aby definicja „niereprezentowanego obywatela” była jasno i precyzyjniej sformułowana, aby uniknąć sytuacji, w których niereprezentowani obywatele nie otrzymują pomocy w wyniku błędnej interpretacji lub oceny sytuacji przez państwo członkowskie lub delegaturę Unii. Wariant strategiczny 1(a) obejmuje środki miękkie, natomiast wariant strategiczny 1(b) obejmuje zmiany legislacyjne mające na celu doprecyzowanie definicji i zakresu podmiotowego dyrektywy (UE) 2015/637. Wariant strategiczny 1(c) polega na wprowadzeniu nowego „domniemania braku reprezentacji”.

Jeżeli chodzi o drugi cel szczegółowy, w ocenie skutków przeanalizowano warianty, które stanowią rozwiązanie problemów dotyczących głównych koncepcji i procesów, za pośrednictwem których państwa członkowskie i delegatury Unii współdziałają na rzecz zapewnienia niereprezentowanym obywatelom pomocy konsularnej. W przypadku lokalnych sieci współpracy konsularnej, w wariantach strategicznych 2(a) przewidziano miękkie środki, które ustanawiają lepszą strukturę różnych obowiązków w takich sieciach. W wariantach strategicznych 2(b) proponuje się powierzenie delegaturom Unii roli przewodniczącego posiedzeń w ramach współpracy lokalnej. Wariant strategiczny 2(c) obejmuje zmiany legislacyjne, za pośrednictwem których określone zostaje przypisanie – we wspólnych konsularnych planach ewentualnościowych – różnym zaangażowanym podmiotom jasnych zadań, a także przegląd koncepcji „państwa wiodącego”. Zaproponowano w nim również włączenie takich planów i tzw. wspólnych zespołów konsularnych do dyrektywy (UE) 2015/637. W wariantach strategicznych 2(d) przewidziano zmiany prawne ukierunkowane na wyjaśnienie roli wspierającej, jaką mają delegatury Unii, w szczególności poprzez dostosowanie do decyzji ESDZ. Wariant 2(e) obejmuje zmiany prawne przyznające delegaturom Unii nowe kompetencje umożliwiające im udzielanie niereprezentowanym obywatelom, na ich wniosek, bezpośredniej ochrony konsularnej w państwach trzecich, w których nie jest reprezentowane żadne państwo UE.

Warianty służące realizacji trzeciego celu szczegółowego dotyczą głównych czynników leżących u źródła problemów związanych z komunikacją z obywatelami: i) problemów z przekazywaniem informacji przez państwa członkowskie i Unię oraz (ii) braku informacji o obywatelach podróżujących lub mieszkających za granicą. Jeśli chodzi o pierwszą kwestię, wariant strategiczny 3(a) przewiduje zmiany prawne oraz nowe wymagania odnośnie do udostępniania informacji, natomiast wariant strategiczny 3(b) polega na utworzeniu unijnego portalu zawierającego porady dla podróżnych. Jeśli chodzi o drugą kwestię, w wariantach strategicznych 3(c) zaleca się przeprowadzenie ogólnounijnej kampanii informacyjnej, zaś w wariantach strategicznych 3(d) zawarto wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie musiałyby promować środki umożliwiające obywatelom Unii informowanie o podróży lub pobycie za granicą lub rejestrowanie takiej podróży lub pobytu.

Ponadto założeniem wariantów w ramach czwartego celu szczegółowego jest zmniejszenie złożoności i poprawa skuteczności procedur zwrotu kosztów, a tym samym upowszechnienie ich stosowania i przyspieszenie tych procesów z korzyścią dla obywateli Unii i państw

członkowskich. Wariant strategiczny 4(a) składa się z miękkich środków służących wyjaśnieniu procesu i zapewnieniu państwom członkowskim szkoleń, natomiast wariant 4(b) obejmuje zmiany prawne w celu udoskonalenia procedur i rozszerzenia ich na delegatury Unii, co miałyby zagwarantować zgodność z wymogiem neutralności kosztowej przewidzianym w decyzji w sprawie ESDZ.

Na podstawie analizy przedstawionej w ocenie skutków preferowane połączenie wariantów obejmuje następujące konkretne warianty strategiczne: 1(b) – doprecyzowanie definicji i zakresu podmiotowego dyrektywy (UE) 2015/637, 2 (b) – powierzenie delegaturom Unii roli przewodniczącego posiedzeń dotyczących współpracy lokalnej, 2(c) – przydzielenie różnym zaangażowanym podmiotom jasno określonych zadań, za pośrednictwem wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych, oraz dokonanie przeglądu koncepcji „państwa wiodącego”, 2(d) – wyjaśnienie roli wspierającej delegatur Unii, 3(a) – udostępnianie informacji, 3(d) – promowanie środków umożliwiających obywatelom Unii informowanie o podróżach lub pobycie za granicą lub rejestrowanie takiej podróży lub pobytu oraz 4(b) – usprawnienie procedur finansowych.

Główne korzyści płynące z preferowanego połączenia wariantów to wzmocniona ochrona i skuteczność wynikającego z obywatelstwa Unii podstawowego prawa do ochrony konsularnej, gwarantowanego na takich samych warunkach jak w przypadku obywateli państwa członkowskiego udzielającego pomocy. Korzyści te zostają osiągnięte dzięki doprecyzowaniu procedur i zwiększeniu pewności prawa dla państw członkowskich i delegatur Unii. Inne korzyści obejmują udoskonalenie komunikacji z obywatelami Unii za sprawą ułatwionego dostępu do wiarygodnych informacji oraz powszechniejszego rejestrowania przez nich podróży oraz pobytu za granicą. Preferowane środki wiążą się również z niewielkimi oszczędnościami pod względem kosztów i ze zwiększeniem wydajności organów administracji krajowych, a także z oszczędnością czasu dla obywateli Unii i ograniczeniem ich obciążenia administracyjnego.

Koszty preferowanego wariantu są bardzo ograniczone i ponoszą je państwa członkowskie i Unię, w tym delegatury Unii.

6 lipca 2023 r. Rada ds. Kontroli Regulacyjnej wydała „pozytywną opinię z zastrzeżeniami” odnośnie do ponownie przedłożonego projektu oceny skutków²².

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Na etapie przygotowywania niniejszego wniosku nie stwierdzono żadnego konkretnego wpływu na małe i średnie przedsiębiorstwa. Zgodnie z zasadą „domyślnej cyfrowości” we wniosku przewidziano przekazywanie informacji w formie nadającej się do odczytu maszynowego, co ma ułatwić automatyczne przetwarzanie.

- **Prawa podstawowe**

Niniejszy wniosek wdraża podstawowe prawo obywateli Unii do ochrony dyplomatycznej i konsularnej, zagwarantowane w art. 20 ust. 2 lit. c) i art. 23 TFUE oraz w art. 46 karty.

W zakresie, w jakim wzmacnia on rolę i funkcjonowanie delegatur Unii we wspieraniu procesu zapewniania ochrony konsularnej, niniejszy wniosek ma bezpośredni i korzystny wpływ na stosowanie art. 41 karty, w którym zawarto podstawowe prawo obywateli Unii do

---

22 SEC(2023) 930.

sprawiedliwego, przejrzystego i skutecznego rozpatrywania ich spraw przez instytucje Unii i inne organy Unii.

Wniosek wywiera również wpływ na art. 7 karty dotyczący poszanowania życia prywatnego i jej art. 8 dotyczący prawa do ochrony danych osobowych. Przetwarzanie danych osobowych obywateli, w tym gromadzenie danych, dostęp do danych i korzystanie z nich, wywiera wpływ na prawo do prywatności i prawo do ochrony danych osobowych zagwarantowane w karcie. Ingerencja w te prawa podstawowe musi być uzasadniona²³. Jeżeli chodzi o prawo do ochrony danych osobowych, w tym o bezpieczeństwo danych, zastosowanie mają odpowiednie przepisy unijne²⁴. W tym kontekście nie przewidziano możliwości zastosowania jakiegokolwiek odstępstwa od unijnego systemu ochrony danych. Państwa członkowskie muszą wdrażać przejrzyste przepisy, warunki i zabezpieczenia zgodnie z unijnymi przepisami o ochronie danych.

Poprzez dodanie specjalnego przepisu wniosek zapewniłby również prawo do skutecznego środka prawnego (art. 47 karty).

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek ma wpływ pod względem kosztów administracyjnych ponoszonych przez Komisję i delegatury Unii. Ograniczone koszty stałe związane z personelem oraz innymi wydatkami administracyjnymi zostałyby pokryte w ramach pozycji budżetowej „Wydatki administracyjne”.

Wpływ na finanse i budżet wyjaśniono szczegółowo w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Ważne jest przyjęcie realistycznego podejścia do monitorowania wdrażania zmienionej dyrektywy (UE) 2015/637 oraz nieobciążanie krajowych organów konsularnych w nadmierny sposób. Państwa członkowskie są proszone o coroczne przekazywanie Komisji informacji na temat ograniczonej liczby kluczowych wskaźników.

Po ośmiu latach Komisja przeprowadzi ocenę dyrektywy (UE) 2015/637 zmienionej na podstawie wniosku i opublikuje sprawozdanie z głównych ustaleń.

- **Dokumenty wyjaśniające**

Aby zapewnić właściwe wdrożenie przedmiotowej dyrektywy, konieczne są dokumenty wyjaśniające w formie tabeli korelacji.

---

23 Zobacz na przykład wyrok z dnia 17 października 2013 r., *Schwarz*, C-291/12, EU:C:2013:670.

24 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj?locale=pl#>) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 zawarto następujące zmiany dyrektywy (UE) 2015/637 (pozostałe przepisy pozostają niezmienione):

Artykuł 6: Celem zmian w tym artykule jest wyjaśnienie, w jakim przypadku dane państwo członkowskie nie może być uznane za reprezentowane w państwie trzecim ze względu na fakt, że nie posiada ono ambasady ani konsulatu będącego w stanie skutecznie zapewnić ochronę konsularną. W tym celu wprowadza się nowy ustęp określający kryteria, jakie mają być uwzględnione przez ambasadę lub konsulat, do których niereprezentowany obywatel zwraca się o ochronę konsularną, w celu ustalenia, czy dane państwo członkowskie nie posiada ambasady ani konsulatu będącego w stanie skutecznie zapewnić ochronę konsularną w danym przypadku. Kryteria te należy stosować w świetle uwarunkowań lokalnych.

W kolejnym nowym ustępie wyjaśniono, że obecność konsula honorowego państwa członkowskiego obywatelstwa może być uwzględniona jedynie wtedy, gdy pomoc, o którą zwraca się obywatel, wchodzi w zakres kompetencji konsula honorowego. Ma to na celu uniknięcie sytuacji, w której obywatelom odmawia się pomocy i odsyła do konsula honorowego, który nie ma kompetencji, aby im takiej pomocy udzielić.

Artykuł 7: Przepisy dotyczące powiadamiania o ustaleniach między państwami członkowskimi zostałyby przeniesione do nowo wprowadzonego art. 13b i połączone z innymi wymogami dotyczącymi powiadamiania. Wprowadza się nowy ustęp, który umożliwiłby reprezentowanym państwom członkowskim przekazywanie, w sytuacjach kryzysowych, wniosków o pomoc na podstawie dostępnej zdolności. Tym samym zapewnione byłoby efektywne wykorzystanie dostępnych zasobów w takich sytuacjach.

I wreszcie, celem zmian jest doprecyzowanie, że wnioski mają być przekazywane przez organy konsularne, do których się zwrócono. Nie należy prosić niereprezentowanych obywateli ubiegających się o pomoc, aby skontaktowali się z innym państwem członkowskim. Ponadto obywatele powinni być na bieżąco informowani o przekazywaniu wniosków.

Artykuł 9: W przedmiotowym artykule dodaje się odniesienie do „ewakuacji”, aby kompleksowo objąć sytuacje, w których obywatele Unii są ratowani i przemieszczani z obszarów dotkniętych sytuacją nadzwyczajną do bezpiecznego miejsca, które niekoniecznie musi znajdować się na terytorium państwa członkowskiego, a także sytuacje, w których obywatele Unii są repatriowani na terytorium Unii. Ponadto odesłanie do decyzji 96/409/WPZiB²⁵ zastępuje się odesłaniem do dyrektywy (UE) 2019/997, biorąc pod uwagę, że ta ostatnia uchylila tę pierwszą.

Artykuł 10: Dodaje się nowy ustęp w celu doprecyzowania, że państwa członkowskie mogą zaangażować w swoje środki koordynacji i współpracy personel ds. bezpieczeństwa i personel wojskowy, konsulów honorowych, organizacje międzynarodowe lub organy dyplomatyczne i konsularne państw trzecich. Biorąc pod uwagę zmiany w art. 7, w ust. 4 wprowadza się ponadto skrót „ESDZ”.

---

25 Decyzja 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz.U. L 168 z 6.7.1996, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1996/409/oj>).

Artykuł 11: Zmiany w przedmiotowym artykule służą doprecyzowaniu wspierającej roli delegatur Unii, w szczególności poprzez wymienienie najistotniejszych zadań w tym kontekście. Nowo wprowadzony ust. 2 stanowi, że delegatury Unii wspierają państwa członkowskie w zapewnianiu ochrony konsularnej zgodnie z art. 5 ust. 10 decyzji w sprawie ESDZ, tj. na wniosek państw członkowskich i nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, w tym poprzez świadczenie konkretnych zadań w zakresie pomocy konsularnej.

Artykuł 12: Doprecyzowane zostaną zasady lokalnej współpracy konsularnej, w szczególności poprzez przygotowanie wykazu tematów poruszanych podczas spotkań w ramach takiej współpracy.

Artykuł 13: Artykuł ten zostałby podzielony na dwa, przy czym art. 13 koncentrowałby się na gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, zaś nowy art. 13a – na reagowaniu kryzysowym. Na mocy art. 13 ustanawia się wspólne konsularne plany ewentualnościowe jako kluczowy instrument gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, wraz z corocznymi ćwiczeniami konsularnymi w celu ich przetestowania.

Nowy ustęp zobowiązywałby państwa członkowskie do umożliwienia swoim obywatelom rejestrowania się we właściwych organach krajowych lub informowania ich o podróży do państw trzecich lub o pobycie w tych państwach. Założeniem jest aktualizacja dostępnych informacji na temat szacowanej liczby i miejsca pobytu obywateli Unii przebywających w państwie trzecim, na potrzeby gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i reagowania na taką sytuację. Ułatwiłoby to również kontakt z obywatelami, których dotknęła sytuacja kryzysowa.

Ponadto państwa członkowskie musiałyby podejmować starania, aby już na wczesnym etapie koordynować zmiany w swoich zaleceniach dla podróżnych, zwłaszcza w kontekście sytuacji kryzysowych.

Artykuł 13a: Ten nowy artykuł opiera się na art. 13 ust. 2–4 dyrektywy (UE) 2015/637. Przepisy dotyczące „zespołów interwencyjnych na szczeblu Unii”, zawarte uprzednio w art. 13 ust. 2, zostały rozszerzone, tak aby objęły swoim zakresem rozmieszczanie wspólnych zespołów konsularnych, w których państwa członkowskie powinny móc dobrowolnie uczestniczyć.

Artykuł 13b: W tym nowym artykule skonsolidowano różne wymogi w zakresie powiadamiania, które określono już w dyrektywie (UE) 2015/637. Co więcej, państwa członkowskie zostałyby zobowiązane do dostarczania ograniczonych danych statystycznych na potrzeby sprawniejszego monitorowania stosowania dyrektywy. W razie potrzeby dane te powinny być udostępniane w formacie nadającym się do odczytu maszynowego.

Artykuł 13c: W tym nowym artykule przewidziano, iż państwa członkowskie powinny podejmować działania zmierzające do informowania obywateli o ich prawie do ochrony konsularnej określonym w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. W tym celu w artykule wymieniono przykłady możliwych działań, które mogłyby zostać w tym kontekście podjęte, takich jak zamieszczenie pierwszego zdania art. 23 TFUE w paszportach krajowych, zgodnie

z zaleceniem Komisji C(2007) 5841²⁶. Służby Komisji i ESDZ powinny włączyć się do tych działań.

Artykuł 14: Przepisy dotyczące zwrotu kosztów ochrony konsularnej zostałyby dostosowane w taki sposób, aby koszty te były w pierwszym rzędzie zwracane bezpośrednio przez niereprezentowanego obywatela, któremu udzielono pomocy, czy to w momencie składania wniosku, czy też na późniejszym etapie. Państwo członkowskie udzielające pomocy powinno zwrócić się do państwa członkowskiego obywatelstwa o zwrot kosztów jedynie wtedy, gdy taki zwrot nie nastąpił. Ponadto dodaje się specjalny ustęp w celu ustanowienia zasad zwrotu kosztów ponoszonych przez delegatury Unii wspierające państwa członkowskie.

Artykuł 15: Zmiany w przedmiotowym artykule zapewniają dostosowanie do zmian wprowadzonych w art. 14. Nowy ustęp stanowi ponadto, że również państwa członkowskie, które w sytuacjach kryzysowych pomagają reprezentowanym obywatelom, mogą zwrócić się o zwrot kosztów, biorąc pod uwagę, że niemożliwe lub w praktyce niewykonalne może być odróżnienie tych obywateli od obywateli niereprezentowanych. Ma to na celu zmniejszenie obciążenia administracyjnego, które wynikałoby z konieczności stosowania dwóch różnych procedur. Ostatni ustęp został dostosowany w celu zapewnienia, aby zwroty na podstawie dyrektywy (UE) 2015/637 były uwzględniane przy określaniu wkładu wnoszonego przez Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do takich wkładów.

Artykuł 15a: Ten nowy artykuł dotyczy procedury komitetowej mającej zastosowanie do przyjmowania aktów wykonawczych, jak przewidziano w art. 13b ust. 4 i art. 14 ust. 6.

Artykuł 16a: W tym nowym artykule zawarto przepisy mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na potrzeby zapewnienia ochrony konsularnej, w tym – gdy wymaga tego charakter sprawy konsularnej – szczególnych kategorii danych osobowych oraz przekazywania danych osobowych państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym, np. podczas organizowania lotów ewakuacyjnych.

Artykuł 16b: W tym nowym artykule wprowadza się podstawowe prawo do skutecznego środka prawnego w kontekście ochrony konsularnej.

Artykuł 19: W artykule tym dodaje się nowy ustęp, który przewiduje przeprowadzenie oceny dyrektywy (UE) 2015/637 osiem lat po transpozycji zmian.

Art. 2 zawiera następujące zmiany w dyrektywie (UE) 2019/997:

Artykuł 5: Mając na uwadze fakt, że na podstawie niniejszego wniosku dostosowuje się numerację ustępów w art. 14 dyrektywy (UE) 2015/637, dostosowuje się zawarte w tym artykule odniesienie do przepisów finansowych dyrektywy (UE) 2015/637.

---

26 Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj?locale=pl#>).

Wniosek

DYREKTYWA RADY

zmieniająca dyrektywę (UE) 2015/637 w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz dyrektywę (UE) 2019/997 ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 23 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady (UE) 2015/637² nadaje skuteczność prawu zapisanemu w art. 23 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i potwierdzonemu w art. 46 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej („karta”) poprzez ustanowienie środków współpracy i koordynacji niezbędnych do usprawnienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii.
- (2) Częstotliwość występowania i skala kryzysów skutkujących wnioskami o ochronę konsularną jest coraz większa. Pandemia COVID-19, kryzys w Afganistanie, rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, konflikt w Sudanie, repatriacje z Izraela i ze Strefy Gazy oraz inne podobne sytuacje kryzysowe pozwoliły zidentyfikować niedociągnięcia i przemyśleć sposoby dalszego ułatwienia korzystania z prawa do ochrony konsularnej. Opierając się na wnioskach z tych doświadczeń oraz dążąc do uproszczenia procedur dla obywateli i organów konsularnych, należy doprecyzować i usprawnić przepisy i procedury określone w dyrektywie (UE) 2015/637, aby zwiększyć skuteczność udzielania ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom Unii, w szczególności w sytuacjach kryzysowych. Należy jak najlepiej wykorzystać zasoby dostępne na szczeblu państw członkowskich i Unii, zarówno na poziomie lokalnym w państwach trzecich, jak i na poziomie stolic.
- (3) W dyrektywie (UE) 2015/637 zdefiniowano „niereprezentowanego obywatela” jako każdego obywatela posiadającego obywatelstwo państwa członkowskiego, które nie

---

1 Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

2 Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2015/637/oj?locale=pl#>).

jest reprezentowane w państwie trzecim. Zgodnie z tą dyrektywą państwo członkowskie nie jest reprezentowane w państwie trzecim, jeśli nie ma w nim swojej ambasady ani konsulatu ustanowionych tam na stałe lub jeśli nie ma tam ambasady, konsulatu lub konsula honorowego, którzy mogą faktycznie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku. Ze względu na brak bardziej szczegółowych kryteriów w dyrektywie (UE) 2015/637 dotychczasowe doświadczenia wskazują, iż ustalenie, czy to drugie kryterium jest spełnione, może być trudne. W konsekwencji organy konsularne, do których zwrócili się obywatele, mogą błędnie uznać, że są oni reprezentowani przez ich państwo członkowskie obywatelstwa, i tym samym odmówić objęcia tych obywateli ochroną konsularną.

- (4) Mając na uwadze zwiększenie pewności prawa dla organów konsularnych i obywateli, należy określić bardziej szczegółowe kryteria, pomagające ocenić, czy obywatela Unii należy uznać za niereprezentowanego i w związku z tym za kwalifikującego się do otrzymania ochrony konsularnej od państwa członkowskiego, do którego organów konsularnych się zwrócono. Kryteria te powinny być dostatecznie elastyczne i należy je stosować w świetle uwarunkowań lokalnych, takich jak łatwość podróżowania lub sytuacja w zakresie bezpieczeństwa w danym państwie trzecim. Istotnymi czynnikami powinny pozostać w tym kontekście dostępność i bliskość.
- (5) Jako pierwsze kryterium organy konsularne powinny brać pod uwagę trudności obywateli w bezpiecznym dotarciu do ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, którego są obywatelami, lub trudności tych organów w dotarciu do obywateli, w terminie, który można uznać za rozsądny, uwzględniając przy tym charakter i pilność wnioskowanej pomocy oraz środki będące do dyspozycji organów konsularnych, zwłaszcza środki finansowe. Na przykład konieczność uzyskania unijnego tymczasowego dokumentu podróży w następstwie utraty dokumentów podróży powinna, co do zasady, prowadzić do uznania obywatela za niereprezentowanego, jeżeli dotarcie do ambasady lub konsulatu jego państwa członkowskiego wymagałoby podróży nocą lub podróży lotniczej, jako że nie można oczekiwać od niego podróży w takich okolicznościach.
- (6) Uwzględnić należy również ewentualne zamknięcie ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego obywatelstwa danego obywatela, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych. Jeżeli ambasada lub konsulat, do których niereprezentowany obywatel zwraca się o ochronę konsularną, nie może w odpowiednim czasie potwierdzić, że ambasada lub konsulat państwa członkowskiego obywatelstwa danego obywatela działają i są dostępne, obywatela należy uznać za niereprezentowanego.
- (7) Pojęcie braku reprezentacji należy interpretować w celu zapewnienia skuteczności prawa do ochrony konsularnej. Jeżeli w następstwie przekierowania obywatela do ambasady lub konsulatu jego państwa członkowskiego, zagrożona mogłaby zostać ochrona konsularna, w szczególności gdy pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu, do których się zwrócono, takiego obywatela należy również uznać za niereprezentowanego. Jest to szczególnie istotne w sytuacjach kryzysowych, w których brak terminowej pomocy może mieć szczególnie negatywny wpływ na danego obywatela.
- (8) Zważywszy, że konsulowie honorowi zazwyczaj nie oferują takiego samego zakresu usług jak ambasady lub konsulaty, obecność konsula honorowego państwa członkowskiego obywatelstwa powinna być brana pod uwagę jedynie w celu ustalenia, czy dany obywatel jest niereprezentowany, jeżeli pomoc, o którą się zwrócił, wchodzi w zakres kompetencji konsula honorowego.

- (9) Niereprezentowani obywatele są uprawnieni do zwracania się o ochronę konsularną do ambasady lub konsulatu każdego państwa członkowskiego. Jednocześnie dyrektywa (UE) 2015/637 daje państwom członkowskim możliwość dokonywania dwustronnych ustaleń służących zapewnianiu skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli. Takie ustalenia nie stanowią jednak przesłanki dla zapewnienia ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom. Należy wyjaśnić, że w przypadkach, w których dokonano takich ustaleń, to na organach państw członkowskich, do których zwrócono się o pomoc, nie zaś na zainteresowanym obywatelu, spoczywa obowiązek przekierowania wniosku do odpowiedniej ambasady lub konsulatu.
- (10) Jeżeli sytuacja kryzysowa spowodowała dużą liczbę wniosków o ochronę konsularną, ambasady i konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim powinny mieć możliwość wyrażenia zgody na rozdzielenie wniosków w oparciu o dostępne zdolności w celu jak najlepszego wykorzystania tych zdolności. W tym celu mogą one uzyskać wsparcie ze strony delegatur Unii.
- (11) Wniosków nie należy przekazywać, jeżeli mogłoby to zagrozić ochronie konsularnej, w szczególności jeżeli pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego, do których się zwrócono. Może tak być na przykład w przypadku poważnych i nagłych sytuacji o charakterze medycznym lub aresztowań, które wydają się być arbitralne. Ponadto o każdym takim przekazaniu należy poinformować niereprezentowanego obywatela.
- (12) W art. 9 dyrektywy (UE) 2015/637 wymieniono, w sposób niewyczerpujący, najczęstsze sytuacje, w których niereprezentowani obywatele mogą zwrócić się o pomoc konsularną do reprezentowanych państw członkowskich. Ze względu na jasność prawa należy jednak doprecyzować, że rodzaje pomocy obejmują zarówno ewakuacje, tj. ratowanie i przemieszczanie osób z obszarów dotkniętych sytuacją nadzwyczajną do bezpiecznego miejsca, które może znajdować się w tym samym państwie lub innym państwie trzecim, jak i repatriacje, tj. przemieszczanie osób na terytorium państw członkowskich.
- (13) Udzielając ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, państwa członkowskie powinny uwzględniać określone potrzeby grup szczególnie wrażliwych, takich jak małoletni bez opieki, kobiety w ciąży, osoby o ograniczonej możliwości poruszania się, osoby z niepełnosprawnościami lub osoby zagrożone dyskryminacją z jakichkolwiek względów, takich jak te, o których mowa w art. 21 karty.
- (14) Konieczne jest zapewnienie obywatelom Unii represjonowanym w państwach trzecich optymalnego dostępu do wymiaru sprawiedliwości, co wymaga bliższego kontaktu i ścisłej współpracy między organami państw trzecich i działającymi w państwach trzecich organizacjami wspierającymi oraz organami konsularnymi państw członkowskich i działającymi w państwach członkowskich organizacjami wspierającymi.
- (15) Mając na uwadze jasność prawa, po przyjęciu dyrektywy Rady (UE) 2019/997³ należy zaktualizować odesłanie do tymczasowych dokumentów podróży.
- (16) W stosownych przypadkach oraz gdy jest to konieczne do udzielenia ochrony konsularnej, państwa członkowskie powinny być również uprawnione do

---

3 Dyrektywa Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiająca unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylająca decyzję 96/409/WPZiB (Dz.U. L 163 z 20.6.2019, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=pl#>).

zaangażowania w swoje środki koordynacji i współpracy swój personel ds. bezpieczeństwa i personel wojskowy, konsulów honorowych, organizacje międzynarodowe lub organy dyplomatyczne i konsularne państw trzecich. Może to mieć szczególne znaczenie w sytuacjach kryzysowych.

- (17) Ostatnie wydarzenia uwypukliły istotny wkład, jaki delegatury Unii wnoszą, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, w wykonywanie prawa do ochrony konsularnej. Szczególnie dotyczy to państw trzecich, w których reprezentowanych jest niewiele państw członkowskich, w sytuacjach kryzysowych oraz w odniesieniu do wymiany informacji. W tym kontekście stosowne jest doprecyzowanie roli wspierającej delegatur Unii w wykonywaniu prawa do ochrony konsularnej. Mając na uwadze spójność i ciągłość działania, delegatury Unii powinny zazwyczaj przewodniczyć posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej oraz kierować tworzeniem i zatwierdzaniem wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych. Dążąc do zagwarantowania koordynacji i skutecznej ochrony niereprezentowanych obywateli, delegatury Unii powinny również uczestniczyć w koordynowaniu reagowania kryzysowego w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi.
- (18) W dyrektywie (UE) 2015/637 określono praktyczne środki, za pomocą których delegatury Unii mogą, w myśl art. 35 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), przyczynić się do wykonywania prawa do ochrony konsularnej. Delegatury Unii, które wspierają państwa członkowskie w zapewnianiu niereprezentowanym obywatelom ochrony konsularnej, powinny realizować te działania na wniosek państw członkowskich, nie angażując w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, jak przewidziano w art. 5 ust. 10 decyzji Rady 2010/427/UE⁴. W tym kontekście państwa członkowskie powinny również móc zwracać się do delegatur Unii o wykonywanie określonych zadań w zakresie pomocy konsularnej, w tym zadań, o których mowa w art. 9 dyrektywy (UE) 2015/637. Aby móc wykonywać swoje zadania polegające na udzielaniu wsparcia, delegatury Unii powinny otrzymać wszelkie istotne informacje od państwa członkowskiego udzielającego pomocy lub, w zależności od przypadku, państwa członkowskiego obywatelstwa.
- (19) Aby zapewnić gotowość na wypadek ewentualnych kryzysów konsularnych wiążących się z koniecznością udzielenia pomocy niereprezentowanym obywatelom, lokalna współpraca konsularna między państwami członkowskimi i delegaturami Unii w państwach trzecich powinna przewidywać wymianę informacji dotyczących kwestii istotnych dla takich obywateli, w tym ich bezpieczeństwa, ustanowienie wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych oraz organizację ćwiczeń konsularnych. W tym kontekście szczególnie istotne może być włączenie do takiej lokalnej współpracy – na etapie koordynowania gotowości na kryzysy konsularne i reagowania w przypadku takiego kryzysu – organów konsularnych niereprezentowanych państw członkowskich.
- (20) Gotowość na wypadek kryzysu konsularnego jest zasadniczym warunkiem zapewnienia skutecznej reakcji na taki kryzys. Państwa członkowskie, wspierane przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), powinny zatem zagwarantować, aby omówione i wdrożone we wszystkich państwach trzecich zostały

---

4 Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj?locale=pl>).

odpowiednie środki gotowości konsularnej służące ochronie niereprezentowanych obywateli.

- (21) Dotychczasowe kryzysy pokazały znaczenie planowania ewentualnościowego oraz przydatność wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych w państwach trzecich, znanych jako „wspólne unijne ramy gotowości na wypadek kryzysów konsularnych”, które to planowanie odbywa się z udziałem organów dyplomatycznych i konsularnych wszystkich państw członkowskich, a także lokalnej delegatury Unii. Plany takie powinny być dostosowywane do warunków lokalnych, zawierać jasny podział obowiązków między reprezentowanymi i niereprezentowanymi państwami członkowskimi a delegaturą Unii, a także określać zestaw procedur i działań, które należy przeprowadzić na szczeblu lokalnym w przypadku kryzysu, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli.
- (22) Należy zwiększyć skuteczność istniejących środków koordynacji określonych w dyrektywie (UE) 2015/637 poprzez wprowadzenie obowiązku przygotowania i corocznego aktualizowania wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych dla wszystkich państw trzecich, nawet jeśli ich poziom szczegółowości może być różny w zależności od warunków lokalnych. W tym celu należy określić zasadnicze elementy takich planów, takie jak analiza sytuacji konsularnej w danym państwie trzecim, w tym ocena ryzyka najbardziej prawdopodobnych scenariuszy mających wpływ na niereprezentowanych obywateli, ustalenia dotyczące gotowości na wypadek kryzysu konsularnego, komunikacja w ramach lokalnej współpracy konsularnej i z obywatelami Unii oraz współpraca z władzami lokalnymi i odpowiednimi państwami trzecimi.
- (23) Aby zapewnić skuteczną koordynację pomocy konsularnej, należy, w stosownych przypadkach, uwzględnić we wspólnych konsularnych planach ewentualnościowych role i obowiązki państw wiodących, tj. państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim, które odpowiadają za koordynację pomocy dla niereprezentowanych obywateli w okresie kryzysu i kierowanie taką pomocą. Ponadto wspólne konsularne plany ewentualnościowe powinny być poddawane corocznej ocenie w kontekście ćwiczeń konsularnych. Pozwoli to zagwarantować stałą adekwatność takich planów. Jednocześnie przez wspólne konsularne plany ewentualnościowe nie należy rozumieć planów, które zastępują istniejące krajowe plany ewentualnościowe poszczególnych państw członkowskich lub które mają wpływ na ich odpowiedzialność za udzielanie pomocy konsularnej swoim obywatelom.
- (24) Decydujące znaczenie dla przygotowania wspólnego konsularnego planu ewentualnościowego ma szacowana liczba i miejsce przebywania obywateli Unii znajdujących się w państwie trzecim, zwłaszcza gdy konieczne staje się przeprowadzenie ewakuacji lub repatriacji. Ponadto w przypadku kryzysu obywatele Unii powinni mieć możliwość otrzymywania odpowiednich informacji od swojego państwa członkowskiego obywatelstwa. Ważne jest zatem, aby państwa członkowskie umożliwiły swoim obywatelom, za pośrednictwem odpowiednich środków i narzędzi, zarejestrowanie się we właściwych organach krajowych lub poinformowania ich o podróży do państw trzecich lub o pobycie w tych państwach. W tym celu państwa członkowskie powinny, zgodnie z przepisami unijnymi i krajowymi dotyczącymi ochrony danych osobowych, określić kategorie wymaganych danych osobowych oraz okresy zatrzymywania takich danych.
- (25) Zalecenia dla podróżnych, tj. informacje wydawane przez państwa członkowskie odnośnie do względnego bezpieczeństwa podróży do określonych państw trzecich,

umożliwiają podróżnym podejmowanie świadomych decyzji o konkretnym miejscu docelowym podróży, w tym w państwach trzecich, w których ich państwo członkowskie obywatelstwa nie jest reprezentowane. Wydawanie zaleceń dla podróżnych należy do obowiązków państw członkowskich, powinny one jednak koordynować swoje działania w tym zakresie, zwłaszcza w kontekście sytuacji kryzysowych, mając na uwadze zagwarantowanie, w miarę możliwości, spójnego poziomu udzielanych zaleceń. Taka koordynacja mogłaby obejmować uzgodnienie wspólnej struktury poziomów ryzyka wskazywanych w zaleceniach dla podróżnych, z wykorzystaniem bezpiecznej platformy ESDZ. W miarę możliwości taka koordynacja powinna odbywać się na wczesnym etapie, gdy państwa członkowskie planują zmienić poziom zaleceń dla podróżnych.

- (26) Skuteczna koordynacja ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznego reagowania kryzysowego. Aby zapewnienie takiej koordynacji było możliwe, państwa członkowskie powinny być wspierane przez Centrum Reagowania Kryzysowego ESDZ oraz przez Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego Komisji. Skoordynowane reagowanie Unii w sytuacjach kryzysowych jest szczególnie ważne w przypadkach wymagających ewakuacji, ponieważ pozwala zapewnić skuteczne udzielanie dostępnego wsparcia oraz optymalne wykorzystanie dostępnych możliwości ewakuacji. Z tego powodu informacje na temat dostępnych możliwości ewakuacji powinny jak najszybciej wzajemnie przekazywane, również w przypadku operacji ratowniczych i ewakuacyjnych z wykorzystaniem zasobów wojskowych.
- (27) Pandemia COVID-19 uwypukliła potrzebę współpracy państw członkowskich i wzajemnego wsparcia w kontekście multidyscyplinarnych zespołów reagowania kryzysowego, które określa się mianem wspólnych zespołów konsularnych. Rozmieszczenie wspólnego zespołu konsularnego w państwie trzecim w sytuacji kryzysowej może mieć kluczowe znaczenie dla zapobieżenia przeciążeniu organów konsularnych reprezentowanych państw członkowskich w związku z wyzwaniami, z jakimi wiąże się ta sytuacja.
- (28) Wspólne zespoły konsularne powinny opierać się na zasadach dobrowolnego udziału, solidarności z reprezentowanymi państwami członkowskimi, równości w odniesieniu do decyzji w sprawie wewnętrznych struktur roboczych, prostoty pod względem składu zespołów, podziału kosztów – każde państwo członkowskie, instytucja lub organ Unii ponoszą własne koszty operacyjne, elastyczności, widoczności skoordynowanej reakcji Unii oraz otwartości w relacjach z danymi państwami trzecimi.
- (29) Aby dostępne zdolności były optymalnie wykorzystane w sytuacji kryzysowej, rozmieszczenie wspólnych zespołów konsularnych powinno zapewnić synergię z innymi środkami reagowania kryzysowego, np. poprzez wykorzystanie lotów repatriacyjnych lub lotów, którymi transportuje się pomoc humanitarną.
- (30) Ważnym aspektem udzielania wsparcia obywatelom Unii znajdującym się w potrzebie, jest zapewnienie im wiarygodnych informacji o tym, jak korzystać z pomocy konsularnej w państwach trzecich. Służby Komisji i ESDZ powinny przyczynić się do realizacji tego celu poprzez rozpowszechnianie istotnych informacji, w tym informacji, które państwa członkowskie powinny udostępniać na temat swoich sieci konsularnych i państw trzecich, w których dokonały one praktycznych ustaleń dotyczących podziału odpowiedzialności za udzielanie niereprezentowanym obywatelom ochrony konsularnej. Dla ułatwienia przetwarzania

takich informacji, należy je przekazywać w formacie nadającym się do odczytu maszynowego.

- (31) Państwa członkowskie powinny wprowadzić dodatkowe środki, aby dalej przyczyniać się do szerzenia wiedzy obywateli Unii na temat ich prawa do ochrony konsularnej, również z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Jednym z możliwych sposobów szerzenia wiedzy obywateli o prawie do ochrony przez organy dyplomatyczne i konsularne byłoby, biorąc pod uwagę ograniczone koszty, jakie są z tym związane, zamieszczenie treści art. 23 TFUE w paszportach wydawanych przez państwa członkowskie, co zostało już zarekomendowane w zaleceniu Komisji C(2007) 5841⁵. Państwa członkowskie mogłyby również udostępniać informacje na temat prawa do ochrony konsularnej, jakie przysługuje niereprezentowanym obywatelom, w zaleceniach dla podróżnych oraz w trakcie kampanii związanych z pomocą konsularną. Państwa członkowskie mogłyby ponadto nawiązać współpracę z dostawcami usług transportu pasażerskiego i węzłami transportowymi, za pośrednictwem których możliwe są podróże do państw trzecich, na przykład zwracając się do nich o dodawanie istotnych informacji na temat prawa do ochrony konsularnej w materiałach informacyjnych udostępnianych klientom.
- (32) Przepisy finansowe dyrektywy (UE) 2015/637 należy dostosować w celu uproszczenia procedury zwrotu kosztów oraz utrzymania podziału obciążeń finansowych. W szczególności niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość bezpośredniego zwrotu kosztów za usługi świadczone przez państwo członkowskie udzielające pomocy, na takich samych warunkach jakie obowiązują obywateli tego państwa członkowskiego, co ma na celu uniknięcie obciążeń administracyjnych wynikających z ubiegania się o zwrot kosztów od państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada dany obywatel. Co więcej, państwa członkowskie powinny mieć również możliwość odstąpienia od obciążania takimi kosztami. W niektórych sytuacjach niereprezentowani obywatele mogą nie mieć możliwości uiszczenia opłaty w momencie składania wniosku o pomoc, zwłaszcza gdy skradziono im środki pieniężne i środki umożliwiające dostęp do środków finansowych, w związku z czym konieczne jest zapewnienie, aby organy konsularne państwa członkowskiego udzielającego pomocy mogły wymagać od nich podpisania zobowiązania do zwrotu. Na podstawie takiego zobowiązania organy państwa członkowskiego udzielającego pomocy mogą zwrócić się o zwrot kosztów po upływie czterech tygodni od chwili udzielenia pomocy.
- (33) W przypadkach gdy obywatel nie zwrócił bezpośrednio kosztów, tj. ani od razu w momencie składania wniosku, ani na późniejszym etapie, gdy o taki zwrot wystąpiło państwo członkowskie udzielające pomocy na podstawie zobowiązania do zwrotu, państwo członkowskie udzielające pomocy powinno być uprawnione do zażądania zwrotu należnych kosztów od państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada niereprezentowany obywatel. Aby uniknąć składania wniosków o zwrot kosztów po długim czasie, państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy i państwu członkowskiemu obywatelstwa należy wyznaczyć rozsądny termin na – odpowiednio – złożenie wniosku i dokonanie zwrotu kosztów.

---

5 Zalecenie Komisji C(2007) 5841 z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie zamieszczania w paszportach treści art. 20 TWE (Dz.U. L 118 z 6.5.2008, s. 30, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reco/2008/355/oj?locale=pl#>).

- (34) Państwa członkowskie powinny zwracać delegatutom Unii poniesione przez nie koszty wsparcia w udzielaniu ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom, co pozwoli zapewnić, aby takie wsparcie było udzielane bez angażowania w tym celu żadnych dodatkowych zasobów, zgodnie z wymogami art. 5 ust. 10 decyzji 2010/427/UE.
- (35) Formularze zawarte w załącznikach I i II do dyrektywy (UE) 2015/637 są nieaktualne i w związku z tym należy je usunąć. Nie powinno to uniemożliwiać państwom członkowskim, które obecnie przewidują stosowanie tych formularzy w swoich przepisach krajowych, ich dalszego wykorzystania po przyjęciu niniejszej dyrektywy.
- (36) Podczas udzielania pomocy w sytuacjach kryzysowych rozróżnienie między niereprezentowanymi i reprezentowanymi obywatelami może być niemożliwe lub praktycznie niewykonalne, a możliwość udzielenia pomocy niereprezentowanym osobom może wiązać się z koniecznością udzielenia pomocy lub oznaczać pomoc również na rzecz obywateli Unii, którzy mogą być reprezentowani. Należy wyjaśnić, że w takich sytuacjach przepisy dyrektywy (UE) 2015/637 dotyczące zwrotu kosztów powinny mieć również zastosowanie do ochrony konsularnej udzielanej reprezentowanym obywatelom innego państwa członkowskiego przez państwo członkowskie udzielające pomocy. Powinno to zapobiec występowaniu dwóch odrębnych procedur zwrotu kosztów, w zależności od tego, czy obywatela, któremu udzielono pomocy, należy uznać za reprezentowanego czy niereprezentowanego.
- (37) W przypadku gdy do udzielenia wsparcia w zakresie ochrony ludności w związku ze wsparciem konsularnym na rzecz obywateli Unii w sytuacji katastrofy w państwach trzecich stosowany jest Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, zgodnie z art. 16 ust. 7 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE⁶, stosuje się przepisy finansowe określone w tej decyzji. W szczególności państwa członkowskie ubiegające się o pomoc finansową i korzystające z takiej pomocy powinny przekazać Komisji informacje na temat wkładów finansowych pochodzących z innych źródeł, w tym z państw członkowskich i obywateli, którym udzielono pomocy, oraz zagwarantować, aby nie wystąpiło podwójne finansowanie z innych źródeł.
- (38) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do formatu nadającego się do odczytu maszynowego, który ma być stosowany przez państwa członkowskie na potrzeby przekazywania informacji, oraz formularzy, które mają być stosowane w kontekście procedur finansowych, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁷.
- (39) Zapewnienie ochrony konsularnej niereprezentowanym obywatelom wymaga przetwarzania danych osobowych do celów weryfikacji tożsamości osoby ubiegającej się o ochronę konsularną, współpracy i koordynacji między organami państwa członkowskiego udzielającego pomocy a państwa członkowskiego obywatelstwa, realizacji wnioskowanej pomocy, rozpatrywania wniosków o zwrot kosztów oraz

---

6 Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2013/1313/oj?locale=pl#>).

7 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj?locale=pl#>).

wymiany odpowiednich danych kontaktowych. Wszelkie przetwarzanie danych osobowych przez państwa członkowskie powinno być zgodne z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679⁸, w tym z zasadami ograniczenia celu i minimalizacji danych. Podobnie, przetwarzanie danych osobowych przez instytucje i organy Unii w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725⁹ powinno być zgodne z przepisami określonymi w tym rozporządzeniu.

- (40) Biorąc pod uwagę, że zadania konsularne mogą być bardzo zróżnicowane i obejmować sytuacje delikatne, takie jak aresztowanie, uwięzienie, doznanie obrażeń ciała lub stanie się ofiarą przestępstwa, konieczne jest zapewnienie, aby w celu udzielenia obywatelom Unii ochrony konsularnej właściwe organy państw członkowskich oraz odpowiednie instytucje i organy Unii miały dostęp do wszystkich niezbędnych informacji, w tym danych osobowych, i mogły je wymieniać. W tym kontekście właściwe organy państw członkowskich oraz – w przypadku gdy udzielają wsparcia – instytucje i organy Unii powinny być uprawnione do przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych, jeżeli takie przetwarzanie jest absolutnie niezbędne do zapewnienia ochrony konsularnej danej osobie. Kategorie te powinny obejmować dane dotyczące zdrowia, których przetwarzanie może okazać się konieczne w celu udzielenia ochrony konsularnej niereprezentowanemu obywatelowi, który został poważnie ranny lub poważnie zachorował. Przede wszystkim w przypadkach, w których występuje konieczność wystawienia unijnego tymczasowego dokumentu podróży, niezbędne jest przetwarzanie wizerunków twarzy danych osób. Udzielanie pomocy niereprezentowanemu obywatelowi, w tym w ramach obrony roszczeń prawnych, może w wyjątkowych sytuacjach wymagać przetwarzania danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe, przynależność do związków zawodowych lub danych dotyczących orientacji seksualnej. W niektórych przypadkach udzielenie pomocy konsularnej może również wiązać się z przetwarzaniem danych genetycznych, na przykład przy udzielaniu pomocy w kontekście poważnych wypadków wymagających jednoznacznej identyfikacji osoby niezdolnej do podejmowania czynności lub w kontekście ustalenia ojcostwa. I wreszcie, prawdopodobne jest, iż sprawy konsularne związane z aresztowaniem lub zatrzymaniem mogą wymagać od właściwych organów przetwarzania danych osobowych dotyczących wyroków skazujących i przestępstw.
- (41) Przetwarzając takie szczególne kategorie danych osobowych, właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje i organy Unii powinny zapewnić odpowiednie i konkretne środki służące zapewnieniu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Takie środki powinny w miarę możliwości obejmować szyfrowanie tego typu danych osobowych oraz przyznawanie szczególnych praw dostępu pracownikom,

---

8 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj?locale=pl>).

9 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

którzy mają dostęp do określonych rodzajów szczególnych kategorii danych osobowych.

- (42) Jeżeli zapewnienie ochrony konsularnej wymaga przekazania danych osobowych obywateli Unii państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym, takim jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, które współpracują w ramach środków reagowania w sytuacji kryzysowej, takie przekazywanie powinno odbywać się w zgodzie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679 i rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725.
- (43) Należy doprecyzować gwarancje mające zastosowanie do przetwarzanych danych osobowych, takie jak maksymalny okres zatrzymywania gromadzonych danych osobowych. Ze względu na konieczność zapewnienia pobrania wszelkich obowiązujących opłat, należy przewidzieć maksymalny okres zatrzymania danych wynoszący 12 miesięcy w przypadku państwa członkowskiego lub instytucji i organów Unii udzielających pomocy oraz 24 miesięcy w przypadku państwa członkowskiego obywatelstwa. Dłuższy okres zatrzymania danych w przypadku państwa członkowskiego obywatelstwa jest niezbędny również w celu zapobieżenia ewentualnym nadużyciom lub innym oszustwom, w tym ze strony osób, które wielokrotnie ubiegają się o ochronę konsularną i usiłują ukryć takie postępowanie, zwracając się do organów konsularnych różnych państw członkowskich. Ponadto w przypadku gdy dane osobowe dotyczą danych kontaktowych urzędników publicznych, takich jak konsul honorowy, dane te powinny być zatrzymywane tak długo, jak długo dana osoba pozostaje właściwą osobą do kontaktu. Usuwanie danych osobowych wnioskodawców nie powinno mieć wpływu na możliwość monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie.
- (44) Zgodnie z art. 47 karty każdy, kogo prawa zagwarantowane przez prawo Unii zostały naruszone, ma prawo do skutecznego środka prawnego. W celu wykonywania tego podstawowego prawa w kontekście ochrony konsularnej do dyrektywy (UE) 2015/637 należy dodać przepis dotyczący skutecznego środka prawnego.
- (45) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę (UE) 2015/637.
- (46) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast – ze względu na potrzebę dostosowania obowiązujących obecnie przepisów na poziomie Unii – możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (47) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających¹⁰ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.

---

10 Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

(48) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię dnia XXXX¹¹,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie (UE) 2015/637 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6 Brak reprezentacji

1. Do celów niniejszej dyrektywy państwo członkowskie nie jest reprezentowane w państwie trzecim, jeśli nie ma w nim swojej ambasady ani konsulatu ustanowionych tam na stałe lub jeśli nie ma tam ambasady lub konsulatu, które mogą faktycznie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku.
2. W celu ustalenia, czy dane państwo członkowskie nie ma ambasady ani konsulatu, które byłyby faktycznie w stanie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku, ambasada lub konsulat, do których niereprezentowany obywatel zwraca się o ochronę konsularną, uwzględniają podane niżej kryteria, mając na uwadze lokalne uwarunkowania:
  - a) trudności zainteresowanego obywatela w bezpiecznym dotarciu do ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego swojego obywatelstwa lub trudności tych organów w dotarciu do obywatela, w rozsądnym terminie, z uwzględnieniem charakteru i pilności wnioskowanej pomocy oraz środków będących do dyspozycji obywatela;
  - b) ewentualne zamknięcie ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego jego obywatelstwa, również gdy nie można potwierdzić w rozsądnym terminie, że placówka ta działa i jest dostępna;
  - c) jeżeli w następstwie przekierowania obywatela do ambasady lub konsulatu państwa członkowskiego jego obywatelstwa zagrożona mogłaby zostać ochrona konsularna, w szczególności jeżeli pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu, do których się zwrócono.
3. Do celów ustalenia, zgodnie z ust. 2, czy dane państwo członkowskie posiada ambasadę lub konsulat, które są faktycznie w stanie udzielić ochrony konsularnej w danym przypadku, obecność konsula honorowego państwa członkowskiego obywatelstwa obywatela może być brana pod uwagę tylko wtedy, gdy pomoc, o którą zwrócił się obywatel, wchodzi w zakres kompetencji konsula honorowego.

---

11 Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

Artykuł 7

Dostęp do ochrony konsularnej oraz inne ustalenia

1. Niereprezentowani obywatele są uprawnieni do zwracania się o ochronę konsularną do ambasady lub konsulatu każdego państwa członkowskiego.
2. Bez uszczerbku dla art. 2 państwo członkowskie może reprezentować inne państwo członkowskie na stałe, a ambasady lub konsulaty państw członkowskich mogą, w przypadku gdy uznano to za konieczne, dokonywać praktycznych ustaleń dotyczących dzielenia się odpowiedzialnością za zapewnienie niereprezentowanym obywatelom ochrony konsularnej.

W takich przypadkach ambasada lub konsulat, do których niereprezentowany obywatel zwraca się o ochronę konsularną i które nie są wyznaczone jako właściwe zgodnie z konkretnym obowiązującym porozumieniem, przekazują wniosek tego obywatela do stosownej ambasady lub konsulatu, chyba że w ten sposób ochrona konsularna byłaby zagrożona, w szczególności jeżeli pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu, do których się zwrócono.

3. Jeżeli sytuacja kryzysowa spowodowała dużą liczbę wniosków o ochronę konsularną, ambasady i konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim mogą, przy wsparciu delegatury Unii, zgodzić się na rozdzielenie wniosków w oparciu o dostępne zdolności, chyba że w ten sposób ochrona konsularna byłaby zagrożona, w szczególności jeżeli pilny charakter sprawy wymaga natychmiastowego działania ze strony ambasady lub konsulatu, do których się zwrócono. Takie rozdzielenie wniosków może zostać uzgodnione wcześniej, w kontekście wspólnego konsularnego planu ewentualnościowego, o którym mowa w art. 13, i może stanowić odstępstwo od praktycznych ustaleń, których dokonano zgodnie z ust. 2.
4. Niereprezentowani obywatele, którzy ubiegają się o ochronę na podstawie ust. 1, są informowani o każdym przekazaniu, które odbywa się na podstawie ust. 2 lub 3.”;

2) w art. 9 lit. e) i f) otrzymują brzmienie:

„e) udzielenie pomocy, ewakuacja i repatriacja w sytuacji nadzwyczajnej;

f) potrzeba wydania unijnego tymczasowego dokumentu podróży ustanowionego dyrektywą (UE) 2019/997*.

---

* Dyrektywa Rady (UE) 2019/997 z dnia 18 czerwca 2019 r. ustanawiająca unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylająca decyzję 96/409/WPZiB (Dz.U. L 163 z 20.6.2019, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2019/997/oj?locale=pl#>).”;

3) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Państwa członkowskie powiadamiają Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) poprzez jej zabezpieczoną stronę internetową o odnośnych punktach kontaktowych w ministerstwach spraw zagranicznych.”;

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W stosownych przypadkach oraz gdy jest to konieczne do udzielenia ochrony konsularnej, państwa członkowskie mogą również angażować w swoje środki koordynacji i współpracy konsulów honorowych i swój personel ds. bezpieczeństwa i personel wojskowy, organizacje międzynarodowe lub organy dyplomatyczne i konsularne państw trzecich.”;

4) art. 11, 12 i 13 otrzymują brzmienie:

*„Artykuł 11
Rola delegatur Unii*

1. Delegatury Unii ściśle współpracują i koordynują działania z ambasadami i konsulatami państw członkowskich, aby przyczynić się do lokalnej współpracy konsularnej, gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych oraz reagowania kryzysowego, w szczególności poprzez:
  - a) zapewnianie dostępnego wsparcia logistycznego, w tym pomieszczeń biurowych i obiektów organizacyjnych, takich jak tymczasowe zakwaterowanie dla personelu konsularnego i wspólnych zespołów konsularnych, o których mowa w art. 13a ust. 2;
  - b) ułatwianie wymiany informacji pomiędzy ambasadami i konsulatami państw członkowskich;
  - c) ułatwianie, w stosownych przypadkach, wymiany informacji z władzami lokalnymi, organami dyplomatycznymi i konsularnymi państw trzecich oraz organizacjami międzynarodowymi;
  - d) udostępnianie ogólnych informacji na temat pomocy, do otrzymania której mogą być upoważnieni niereprezentowani obywatele, w szczególności, w stosownych przypadkach, na temat dokonanych praktycznych ustaleń;
  - e) przewodniczenie posiedzeniom dotyczącym lokalnej współpracy konsularnej, o których mowa w art. 12 ust. 2;
  - f) koordynowanie tworzenia i uzgadniania wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych, o których mowa w art. 13;
  - g) uczestniczenie w działaniach z zakresu reagowania w sytuacjach kryzysowych zgodnie z art. 13a, w tym, w razie potrzeby i w stosownych przypadkach, za pośrednictwem wsparcia udzielanego państwu wiodącemu.
2. Delegatury Unii wspierają państwa członkowskie w zapewnianiu niereprezentowanym obywatelom ochrony konsularnej zgodnie z art. 5 ust. 10 decyzji 2010/427/UE. Wsparcie takie może obejmować realizowanie, na wniosek państw członkowskich i w ich imieniu, konkretnych zadań z zakresu pomocy konsularnej. Państwo członkowskie udzielające pomocy i państwo członkowskie obywatelstwa przekazują delegaturze Unii wszelkie istotne informacje w przedmiotowej sprawie.

Artykuł 12
Lokalna współpraca konsularna

1. Organy konsularne państw członkowskich i delegatura Unii angażują się w lokalną współpracę konsularną w każdym państwie trzecim.
2. Posiedzenia w ramach lokalnej współpracy konsularnej obejmują regularną wymianę informacji na temat:
  - a) bezpieczeństwa i ochrony obywateli Unii oraz innych istotnych dla nich kwestii;
  - b) sporządzania i przekazywania organom państw trzecich, w stosownych przypadkach, wspólnych *démarche* konsularnych;
  - c) tworzenia, uzgadniania i przeglądu wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych, o których mowa w art. 13;
  - d) organizacji wspólnych ćwiczeń konsularnych;
  - e) praktycznych ustaleń, o których mowa w art. 7 ust. 2, w celu zapewnienia niereprezentowanym obywatelom skutecznej ochrony w danym państwie trzecim.
3. O ile organy konsularne państw członkowskich nie uzgodnią inaczej, przewodniczącym jest przedstawiciel delegacji Unii. Jeżeli delegacja Unii jest nieobecna, posiedzeniom przewodniczy przedstawiciel danego państwa członkowskiego.

Artykuł 13
Gotowość na wypadek sytuacji kryzysowej

1. W kontekście lokalnej współpracy konsularnej, o której mowa w art. 12, państwa członkowskie i ESDZ opracowują i uzgadniają wspólny konsularny plan ewentualnościowy dla każdego państwa trzeciego. Wspólny konsularny plan ewentualnościowy jest co roku aktualizowany i zawiera:
  - a) analizę sytuacji konsularnej w danym państwie, w tym przegląd ambasad lub konsulatów państw członkowskich, szacunkową liczbę i miejsce pobytu obywateli Unii oraz ocenę ryzyka w najbardziej prawdopodobnych scenariuszach mających wpływ na obywateli Unii;
  - b) ustalenia dotyczące wspólnej konsularnej gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej, w tym kanałów komunikacji i osób do kontaktu w ramach lokalnej współpracy konsularnej oraz w organach lokalnych i odpowiednich państwach trzecich;
  - c) ustalenia dotyczące wspólnej reakcji na wypadek kryzysu konsularnego, w tym procesów wymiany informacji i komunikacji w ramach lokalnej współpracy konsularnej oraz z obywatelami Unii, posiedzeń kryzysowych, współpracy z władzami lokalnymi i odpowiednimi państwami trzecimi, jak również działań w czasie kryzysu oraz po jego zakończeniu;
  - d) opis obowiązków danego państwa członkowskiego, jeżeli przejmuje ono rolę państwa wiodącego w danym państwie trzecim, jak wspomniano w art. 13a ust. 3;

e) inne istotne informacje.

2. Delegatury Unii, o ile są obecne, koordynują tworzenie i uzgadnianie wspólnych konsularnych planów ewentualnościowych w oparciu o uwagi przekazane przez ambasady lub konsulaty państw członkowskich reprezentowanych w danym państwie trzecim oraz organy konsularne niereprezentowanych państw członkowskich. Wspólne konsularne plany ewentualnościowe udostępnia się wszystkim państwom członkowskim, ESDZ i służbom Komisji.

W państwach trzecich, w których nie ma delegatury Unii, za koordynację odpowiada przewodniczący lokalnej współpracy konsularnej, wyznaczony zgodnie z art. 12 ust. 3, którego wspiera ESDZ.

3. Każdego roku państwa członkowskie i delegatury Unii przeprowadzają ćwiczenia konsularne w celu aktualizacji i udoskonalenia lokalnej wspólnej gotowości na kryzysy konsularne i reakcji na takie kryzysy.
4. Państwa członkowskie umożliwiają swoim obywatelom, zgodnie z przepisami krajowymi i za pośrednictwem odpowiednich środków i narzędzi, zarejestrowanie się we właściwych organach krajowych lub poinformowania ich o podróży do państw trzecich lub o pobycie w tych państwach.
5. Państwa członkowskie wymieniają informacje o zmianach w swoich zaleceniach dla podróżnych na wczesnym etapie, zwłaszcza w kontekście sytuacji kryzysowej, i dążą do zapewnienia spójności poziomu udzielanych porad dla podróżnych.”;

5) w rozdziale 2 dodaje się art. 13a w brzmieniu:

*„Artykuł 13a
Reagowanie w sytuacji kryzysowej*

1. W przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej Unia i państwa członkowskie ściśle współpracują w celu zapewnienia sprawnej pomocy niereprezentowanym obywatelom. W miarę możliwości szybko informują się wzajemnie o dostępnych zdolnościach do prowadzenia ewakuacji, w tym w przypadku operacji z wykorzystaniem zasobów wojskowych.
2. W razie potrzeby państwa członkowskie mogą być wspierane przez wspólne zespoły konsularne składające się z ekspertów z państw członkowskich, w szczególności z państw członkowskich niereprezentowanych w państwie trzecim dotkniętym sytuacją kryzysową, przez ESDZ i służby Komisji. Wspólne zespoły konsularne są do dyspozycji w razie konieczności szybkiego rozmieszczenia w państwach trzecich dotkniętych kryzysem konsularnym. Uczestnictwo we wspólnych zespołach konsularnych jest dobrowolne.
3. W stosownych przypadkach państwo wiodące lub państwo (państwa) członkowskie koordynujące pomoc odpowiada (odpowiadają) za koordynowanie wszelkiego wsparcia udzielanego niereprezentowanym obywatelom, przy wsparciu pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, delegatury Unii oraz centralnej administracji ESDZ. Państwa członkowskie przekazują państwu wiodącemu lub państwu członkowskiemu (państwom członkowskim) koordynującemu (koordynującym) pomoc wszelkie

istotne informacje dotyczące ich niereprezentowanych obywateli znajdujących się w sytuacji kryzysowej.

4. Udzielając pomocy, państwa członkowskie mogą w stosownych przypadkach ubiegać się o wsparcie z instrumentów unijnych, takich jak struktury zarządzania kryzysowego ESDZ i jej Centrum Reagowania Kryzysowego oraz, za pośrednictwem Centrum Koordynacji Reagowania Kryzysowego ustanowionego na mocy art. 7 decyzji nr 1313/2013/UE, z Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności.”;

- 6) dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 2a UDOSTĘPNIANIE INFORMACJI

Artykuł 13b

Udostępnianie i rozpowszechnianie informacji

1. Co najmniej raz w roku państwa członkowskie przekazują Komisji i Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa następujące informacje:
  - a) aktualne wykazy osób do kontaktów w ramach swoich sieci konsularnych;
  - b) wykazy państw trzecich, w których są one reprezentowane przez inne państwo członkowskie lub w których reprezentują one na stałe inne państwo członkowskie zgodnie z art. 7 ust. 2;
  - c) praktyczne ustalenia dokonane zgodnie z art. 7 ust. 2;
  - d) liczbę niereprezentowanych obywateli, którym w poprzedzającym roku udzielono ochrony konsularnej, o której mowa w art. 2, w podziale na obywatelstwo i państwo trzecie;
  - e) liczbę wniosków o zwrot złożonych i otrzymanych w poprzedzającym roku zgodnie z art. 14 i 15.

Jeżeli państwo członkowskie podjęło decyzję, zgodnie z art. 2 ust. 2, o zastosowaniu niniejszej dyrektywy do ochrony konsularnej zapewnianej przez konsulów honorowych, w wykazie, o którym mowa w lit. a), podaje się konsulów honorowych oraz informacje odnośnie do zakresu, w jakim konsulowie honorowi są właściwi do udzielenia ochrony w danej sprawie, w szczególności czy są oni uprawnieni do wydawania unijnych tymczasowych dokumentów podróży.

2. Państwa członkowskie, służby Komisji i ESDZ podają do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), w sposób gwarantujący spójność przekazywanych informacji.
3. Na wniosek Komisji państwa członkowskie udostępniają informacje, o których mowa w ust. 1, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego.
4. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające specjalny format nadający się do odczytu maszynowego, w jakim należy udostępniać informacje, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15a ust. 2.

Artykuł 13c
Informowanie obywateli Unii

1. Państwa członkowskie podejmują działania, aby informować swoich obywateli o ich prawie określonym w art. 20 ust. 2 lit. c) TFUE. Działania te mogą polegać w szczególności na:
    - a) zamieszczeniu pierwszego zdania art. 23 TFUE w paszportach krajowych;
    - b) podawaniu informacji o prawie do ochrony konsularnej w poradach dla podróżnych oraz w kampaniach związanych z ochroną konsularną;
    - c) nawiązywaniu współpracy w zakresie kampanii informacyjnych z dostawcami usług transportu pasażerskiego i węzłami transportowymi, za pośrednictwem których możliwe są podróże do państw trzecich.
  2. Służby Komisji i ESDZ przyczyniają się do poinformowania obywateli Unii o ich prawie do ochrony konsularnej.”;
- 7) art. 14 i 15 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 14
Zasady ogólne

1. Wszelkie koszty pobierane przez państwo członkowskie udzielające pomocy za objęcie niereprezentowanych obywateli ochroną konsularną są równe kosztom, które państwo to pobierałoby od własnych obywateli.
2. Jeżeli niereprezentowany obywatel nie jest w stanie uiścić kosztów, o których mowa w ust. 1, na rzecz państwa członkowskiego udzielającego pomocy w chwili składania wniosku o pomoc, państwo członkowskie udzielające pomocy może zażądać od niereprezentowanego obywatela podpisania zobowiązania do zwrotu kosztów. Na tej podstawie państwo członkowskie udzielające pomocy może zwrócić się do danego niereprezentowanego obywatela o zwrot takich kosztów po upływie czterech tygodni od chwili udzielenia pomocy.

Brak możliwości uiszczenia kosztów, o których mowa w ust. 1, w chwili składania wniosku o pomoc nie ma wpływu na prawo niereprezentowanego obywatela do otrzymania ochrony konsularnej.

3. Jeżeli niereprezentowany obywatel, któremu udzielono ochrony konsularnej, nie uiścił kosztów, o których mowa w ust. 1, ani w chwili składania wniosku o pomoc, ani po zwróceniu się do niego o ich uiszczenie przez państwo członkowskie udzielające pomocy zgodnie z ust. 2, państwo członkowskie udzielające pomocy może, w terminie 12 miesięcy od daty podpisania zobowiązania do zwrotu, o którym mowa w ust. 2, zwrócić się o pokrycie kosztów do państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela.

Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela zwraca te koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy od daty wniosku. Państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego może zwrócić się do niereprezentowanego obywatela o zwrot takich kosztów.

4. Jeżeli ochrona konsularna udzielona niereprezentowanemu obywatelowi wiąże się z nadzwyczaj wysokimi, ale istotnymi i uzasadnionymi kosztami związanymi z podróżą, zakwaterowaniem lub tłumaczeniem pisemnym dla organów dyplomatycznych lub konsularnych, państwo członkowskie udzielające pomocy może, w ciągu 12 miesięcy od chwili udzielenia pomocy, zwrócić się o zwrot takich kosztów bezpośrednio do państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela, a państwo to zwraca przedmiotowe koszty w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy.
5. Państwa członkowskie zwracają delegaturom Unii poniesione przez nie koszty wsparcia w udzielaniu niereprezentowanym obywatelom pomocy konsularnej. W takim przypadku procedura zwrotu kosztów przez państwo członkowskie obywatelstwa gwarantuje, aby wsparcie udzielane przez delegatury Unii nie wiązało się z żadnymi dodatkowymi zasobami.
6. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające standardowe formularze, które mają być stosowane w przypadku zobowiązania do zwrotu, o którym mowa w ust. 2, oraz w przypadku zwrotu kosztów przez państwo członkowskie obywatelstwa, o którym mowa w ust. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15a ust. 2.

Artykuł 15

Procedura uproszczona w sytuacjach kryzysowych

1. W sytuacjach kryzysowych oraz o ile koszty udzielonej pomocy nie zostały już uiszczone bezpośrednio przez niereprezentowanego obywatela, państwo członkowskie udzielające pomocy może ubiegać się o zwrot kosztów od państwa członkowskiego obywatelstwa niereprezentowanego obywatela również wtedy, gdy niereprezentowany obywatel nie podpisał zobowiązania do zwrotu zgodnie z art. 14 ust. 2. Nie wyklucza to dochodzenia przez państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela zwrotu od niereprezentowanego obywatela na podstawie przepisów krajowych.
2. Państwo członkowskie udzielające pomocy może poprosić państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela o zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, w odpowiedniej proporcji poprzez podzielenie pełnej wartości faktycznie poniesionych kosztów przez liczbę obywateli, którym udzielono pomocy.
3. Jeżeli w sytuacjach kryzysowych, o których mowa w ust. 1, rozróżnienie na obywateli reprezentowanych i niereprezentowanych jest niemożliwe lub praktycznie niewykonalne, a możliwość udzielenia pomocy niereprezentowanym obywatelom wymaga udzielenia pomocy również tym obywatelom, którzy mogą być reprezentowani, bądź wiąże się z udzieleniem pomocy takim obywatelom, procedura określona w ust. 1 i 2 ma zastosowanie także do ochrony konsularnej zapewnianej przez państwo członkowskie udzielające pomocy reprezentowanym obywatelom innego państwa członkowskiego w sytuacjach kryzysowych.
4. Ust. 1, 2 i 3 mają zastosowanie również w sytuacjach, w których państwo członkowskie udzielające pomocy było w tym wspierane przez delegaturę Unii. W takim przypadku procedura zwrotu kosztów przez państwo

członkowskie obywatelstwa gwarantuje, aby wsparcie udzielane przez delegatury Unii nie wiązało się z żadnymi dodatkowymi zasobami.

5. Zwroty, o które wystąpiono zgodnie z ust. 1, 2 i 3, uwzględnia się przy określaniu wkładu Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, zgodnie z decyzją nr 1313/2013/UE, w zapewnienie wsparcia w zakresie ochrony ludności przeznaczonego na świadczenie pomocy konsularnej obywatelom Unii w przypadku klęsk lub katastrof w państwach trzecich.”;

- 8) w rozdziale 4 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

*„Artykuł 15a
Procedura komitetowa*

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011*.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj?locale=pl>).”;

- 9) dodaje się art. 16a i 16b w brzmieniu:

*„Artykuł 16a
Ochrona danych osobowych*

1. Na potrzeby niniejszej dyrektywy właściwe organy państw członkowskich przetwarzają dane osobowe wyłącznie w celu:
  - a) przekazania wniosku osoby ubiegającej się o ochronę konsularną zgodnie z art. 3 lub 7;
  - b) zweryfikowania tożsamości osoby ubiegającej się o ochronę konsularną zgodnie z procedurą określoną w art. 8;
  - c) udzielenia takiej osobie ochrony konsularnej, w szczególności przez świadczenie rodzajów pomocy, o których mowa w art. 9;
  - d) współpracy, koordynacji wsparcia i udzielania wsparcia zgodnie z art. 10, 11, art. 13 ust. 1 i art. 13a;
  - e) przekazywania danych kontaktowych, o których mowa w art. 10 ust. 4 i art. 13b ust. 1;
  - f) rozpatrywania wniosków o zwrot kosztów związanych z ochroną konsularną zapewnioną zgodnie z art. 14 i 15.
2. Przetwarzanie danych osobowych przez instytucje i organy Unii w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725* do celów niniejszej dyrektywy ma miejsce wyłącznie wtedy, gdy jest ono niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 11, 13 i 13a, do

przetwarzania informacji otrzymanych zgodnie z art. 10 ust. 4 i art. 13b ust. 1 lub do przetwarzania wniosków o zwrot kosztów zgodnie z art. 14 ust. 5 i art. 15 ust. 4.

3. Podczas przetwarzania danych osobowych zgodnie z ust. 1 i 2, właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje i organy Unii uznaje się, w zakresie ich odpowiednich działań na mocy niniejszej dyrektywy, za administratora, o którym mowa, odpowiednio, w art. 4 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679** i w art. 3 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
4. Dane osobowe przetwarzane zgodnie z ust. 1 i 2 ograniczają się do danych niezbędnych do wykonywania zadań określonych we wspomnianych ustępach, takich jak tożsamość osoby wymagającej ochrony konsularnej i okoliczności sprawy konsularnej.
5. Właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje i organy Unii mogą przetwarzać dane osobowe ujawniające pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopoglądowe bądź przynależność do związków zawodowych, dane genetyczne, dane biometryczne w celu jednoznacznego zidentyfikowania osoby fizycznej, dane dotyczące zdrowia, dane dotyczące życia seksualnego lub orientacji seksualnej bądź dane osobowe dotyczące wyroków skazujących i przestępstw popełnionych przez osobę wymagającą ochrony konsularnej, jeżeli jest to absolutnie niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w art. 9, 10, 11 i 13a, w odniesieniu do tej osoby.
6. Przetwarzając dane osobowe, o których mowa w ust. 5, właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje i organy Unii powinny zadbać o odpowiednie i konkretne środki służące zapewnieniu ochrony interesów osób, których dane dotyczą. Wprowadzają one również wewnętrzne strategie i podejmują niezbędne środki techniczne i organizacyjne, aby zapobiec nieuprawnionemu dostępowi do takich danych osobowych i ich nieuprawnionemu przekazywaniu.
7. Do celów niniejszej dyrektywy właściwe organy państw członkowskich przekazują dane osobowe państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 9, 10 i 13a, oraz zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2016/679.

Do celów niniejszej dyrektywy instytucje i organy Unii przekazują dane osobowe państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie w celu wykonania zadań, o których mowa w art. 10 ust. 1, art. 11 i 13a, oraz zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia (UE) 2018/1725.

8. Państwo członkowskie udzielające pomocy, państwo członkowskie obywatelstwa oraz, w stosownych przypadkach, instytucje i organy Unii zatrzymują dane osobowe osoby, której udzielono pomocy, jedynie tak długo, jak jest to konieczne do wykonania zadań, o których mowa w ust. 1 i 2. W żadnym przypadku dane osobowe nie mogą być zatrzymywane dłużej niż 12 miesięcy przez państwo członkowskie udzielające pomocy oraz instytucje i organy Unii lub dłużej niż 24 miesiące przez państwo członkowskie obywatelstwa, licząc od daty pobrania danych. Dane do kontaktu, wymieniane

zgodnie z art. 10 ust. 4 i art. 13b ust. 1, są zatrzymywane jedynie tak długo, jak dane osoby sprawują odpowiednią funkcję.

Dane osobowe usuwa się jak najszybciej po zakończeniu zadań, o których mowa w ust. 1 lub 2, a najpóźniej po upływie okresów zatrzymywania danych, o których mowa w akapicie pierwszym.

Artykuł 16b *Środki zaradcze*

Państwa członkowskie zapewniają, aby niereprezentowani obywatele, których prawa wynikające z niniejszej dyrektywy naruszono, dysponowali skutecznym środkiem odwoławczym w prawie krajowym.

---

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj?locale=pl>).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).”;

10) w art. 19 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie wcześniej niż *[osiem lat po terminie transpozycji dyrektywy zmieniającej]* Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat głównych ustaleń.

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.”;

11) uchyla się załączniki I i II.

Artykuł 2

Art. 5 ust. 3 dyrektywy (UE) 2019/997 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli wnioskodawcy nie są w stanie uiścić żadnych obowiązujących opłat na rzecz państwa członkowskiego udzielającego pomocy w chwili składania wniosku, stosuje się art. 14 ust. 2 i 3 oraz art. 15 dyrektywy (UE) 2015/637.”.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do *[dwa lata od momentu wejścia dyrektywy w życie]* r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

- 3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY**
- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ**
- 3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki**
  - 3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne*
  - 3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych*
  - 3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne*
    - 3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie*
  - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
  - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody**

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę (UE) 2015/637 w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz dyrektywę (UE) 2019/997 ustanawiającą unijny tymczasowy dokument podróży

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Ochrona konsularna

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

- nowego działania
- nowego działania, będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego³⁸
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel ogólny

Nadrzędnym ogólnym celem inicjatywy politycznej jest usprawnienie korzystania z prawa do ochrony konsularnej.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1

Większa pewność prawa dla obywateli Unii w odniesieniu do zakresu prawa do ochrony konsularnej.

Cel szczegółowy nr 2

Zapewnienie jasnych ról, mechanizmów koordynacji i współpracy między państwami członkowskimi a delegaturami Unii, również w okresie kryzysu.

Cel szczegółowy nr 3

Usprawnienie przekazywania informacji i komunikacji z niereprezentowanymi obywatelami Unii.

Cel szczegółowy nr 4

Zwiększenie skuteczności oraz zakresu stosowania procedury zwrotu kosztów.

1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Oczekuje się, że niniejszy wniosek przyczyni się do dostosowania ram ochrony konsularnej do obecnych i przyszłych wyzwań, a tym samym jego skutki będą pozytywne w porównaniu z obecną sytuacją. Doprecyzowanie definicji

38 O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

„niereprezentowanego obywatela” zwiększy pewność prawa, w wyniku czego obywatelom Unii udzielana będzie skuteczniejsza pomoc konsularna. Oczekuje się, że wzmocniona rola wspierająca delegatur Unii oraz jaśniejszy podział zadań między państwami członkowskimi a delegaturami Unii na posiedzeniach w ramach współpracy lokalnej przyczynią się do zwiększenia pewności prawa i skuteczności przepisów dyrektywy mających zastosowanie w sytuacjach kryzysowych i innych niż kryzysowe. Skuteczniejsza i sprawna koordynacja przekładałaby się na lepszą pomoc dla obywateli Unii, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych, przy jak najlepszym wykorzystaniu wszystkich zasobów Unii przeznaczonych na to zadanie. Co więcej, pogłębiona współpraca między sieciami konsularnymi państw członkowskich a Unią przyczyni się do skuteczniejszej i spójniejszej komunikacji z obywatelami Unii w sprawach konsularnych. Większa liczba rejestracji obywateli za granicą umożliwi państwom członkowskim udzielanie im lepszej pomocy.

Ponadto uproszczenie i zmniejszenie obecnego obciążenia administracyjnego zarówno dla państwa członkowskiego udzielającego pomocy, jak i dla państwa członkowskiego obywatelstwa sprawi, że procedury zwrotu kosztów będą bardziej użyteczne. Rozszerzenie mechanizmu zwrotu kosztów, tak aby objął swoim zasięgiem również delegatury Unii, wypełni natomiast lukę, która utrudnia im praktyczne wspieranie państw członkowskich w zakresie udzielania obywatelom Unii pomocy.

Bardziej kompleksowy przegląd skutków inicjatywy jest zawarty w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Cel szczegółowy nr 1

- Liczba niereprezentowanych obywateli Unii, którym udzielono pomocy.
- Liczba otrzymanych skarg i postępowań sądowych wszczętych przez niereprezentowanych obywateli Unii w związku z naruszeniem ich prawa do ochrony konsularnej.

Cel szczegółowy nr 2

- Liczba zorganizowanych lokalnych ćwiczeń w zakresie koordynacji konsularnej.
- Liczba i rodzaj wniosków o wsparcie kierowanych przez państwa do delegatur Unii.

Cel szczegółowy nr 3

- Poziom wiedzy obywateli Unii w zakresie ich prawa do ochrony konsularnej.
- Liczba obywateli, którzy zarejestrowali się jako osoby mieszkające lub podróżujące za granicą.
- Liczba kampanii informacyjnych i innych środków o podobnym celu zorganizowanych na szczeblu krajowym.

Cel szczegółowy nr 4

- Liczba złożonych i otrzymanych wniosków o zwrot kosztów.

- Średni czas, jaki upłynął od złożenia wniosku do wypłaty.
- Liczba przypadków, w których nie sfinalizowano zwrotu kosztów.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Tymczasowy terminarz przebiegu realizacji można przedstawić w następujący sposób:

2024 r.: wejście w życie dyrektywy.

2026 r.: transpozycja i wdrożenie przez państwa członkowskie.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji, wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Jak wskazano w ocenie skutków t dołączonej do wniosku Komisji dotyczącego aktu, który stał się dyrektywą (UE) 2015/637³⁹, zapewnienie wspólnych unijnych norm, zabezpieczeń i jasnych procedur współpracy i koordynacji w odniesieniu do niereprezentowanych obywateli może zostać osiągnięte skuteczniej na poziomie Unii. Aktualne pozostaje uzasadnienie zastosowania zasady pomocniczości przedstawione w tej ocenie skutków. Prawo do ochrony konsularnej pozostaje kwestią transgraniczną i integralnym elementem obywatelstwa Unii, co wymaga współpracy i koordynacji na szczeblu Unii.

Po upływie terminu transpozycji dyrektywy (UE) 2015/637 w 2018 r. Komisja ściśle monitorowała jej wdrażanie i stwierdziła, że konieczne są dalsze działania na szczeblu Unii. Jeżeli nie nastąpiłoby szybkie i skuteczne działanie Unii, problemy i przyczyny przedstawione w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku nadal utrudniałyby skuteczne korzystanie z prawa do ochrony konsularnej.

Niepodjęcie działań na szczeblu Unii nadal powodowałoby zagrożenie skuteczności praw obywateli Unii związanych z ochroną konsularną, a także niedostateczne wykorzystanie wartości dodanej, jaką w tym kontekście mają delegatury Unii.

W szczególności pogłębienie współpracy służącej wspieraniu obywateli Unii za granicą, którzy znajdują się w potrzebie, można osiągnąć jedynie w drodze skoordynowanej interwencji Unii. Unia, a przede wszystkim ESDZ i Komisja (Dyrekcja Generalna ds. Europejskich Operacji Ochrony Ludności i Pomocy Humanitarnej, DG ECHO), są dobrze przygotowane do objęcia takiej roli koordynacyjnej w sposób i w zakresie, w jakim nie mogą tego uczynić państwa członkowskie działające samodzielnie.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

2 września 2022 r. Komisja opublikowała sprawozdanie z wdrażania i stosowania dyrektywy (UE) 2015/637.

39 [SEC\(2011\) 1556 final](#).

W sprawozdaniu wykazano, że dyrektywa (UE) 2015/637 jest w przeważającej części skuteczna, jeżeli chodzi o osiągnięcie jej celu, jakim jest ułatwienie obywatelom Unii korzystania z praw związanych z ochroną konsularną w państwach trzecich, w których państwo członkowskie ich obywatelstwa nie jest reprezentowane.

W sprawozdaniu zauważono jednak, że liczba i skala kryzysów skutkujących wnioskami o ochronę konsularną jest coraz większa. Pandemia COVID-19 (bezprecedensowa pod względem skali i złożoności), kryzys w Afganistanie, rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie, konflikt w Sudanie, repatriacje z Izraela i ze Strefy Gazy oraz inne podobne sytuacje kryzysowe stworzyły kontekst, który pozwolił zidentyfikować niedociągnięcia i przemyśleć możliwości wzmocnienia prawa obywateli Unii do ochrony konsularnej.

W sprawozdaniu stwierdzono, że istnieje potrzeba doprecyzowania oraz wprowadzenia środków usprawniających w celu dalszego ułatwienia świadczenia ochrony konsularnej na rzecz niereprezentowanych obywateli Unii, w tym zwiększenia pewności prawa w odniesieniu do beneficjentów oraz zapewnienia takiej ochrony niezależnie od miejsca, w którym się znajdują. Można by również rozważyć poprawę przekazywania informacji i koordynacji komunikacji. Ponadto w ramach gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej konieczne jest lepsze wykorzystanie mechanizmów prognozowania, zwłaszcza biorąc pod uwagę koszty ludzkie związane z nieudzieleniem odpowiedniej ochrony konsularnej. Co więcej, formalna rola delegatur Unii oraz ich koordynacja i współpraca z państwami członkowskimi mogłyby lepiej odzwierciedlać rzeczywistość ich pracy w terenie, zapewniając tym samym większą pewność prawa.

1.5.4. *Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami*

Niniejszy wniosek jest zgodny z Unijnym Mechanizmem Ochrony Ludności ustanowionym decyzją nr 1313/2013/UE.

1.5.5. *Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków*

Niezbędne koszty będą finansowane z istniejących środków budżetowych.

1.6. Czas trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2024 r. do 2026 r.,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane metody wykonania budżetu

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile są im zapewnione odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego i zapewniono odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom lub osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

--

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Dyrektywa zostanie poddana ocenie osiem lat po upływie terminu jej transpozycji. Komisja przedstawi sprawozdanie z wyników Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Niniejszy wniosek nie zmienia trybu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności ani strategii kontroli, które zostały już wprowadzone i są stosowane przez Komisję.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Niniejsza ocena skutków finansowych regulacji dotyczy wydatków na personel. W odniesieniu do tego rodzaju wydatków zastosowanie mają standardowe rodzaje ryzyka i systemy kontroli.

2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie opłacalności kontroli (stosunek „kosztów kontroli ÷ wartości zarządzanych funduszy powiązanych”) oraz ocena oczekiwanych poziomów ryzyka błędu (przy płatnościach i w chwili zamknięcia)

Przedmiotowa inicjatywa nie ma wpływu na opłacalność istniejących kontroli Komisji.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. ze strategii zwalczania nadużyć finansowych.

Niniejsza ocena skutków finansowych regulacji dotyczy wydatków na personel. Zastosowanie mają standardowe zasady dotyczące tego typu wydatków.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn. ⁴⁰	państw EFTA ⁴¹	krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących ⁴²	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżn./niezróżn.	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Proponowane nowe linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	państw EFTA	krajów kandydujących i potencjalnie kandydujących	innych państw trzecich	pochodzący z pozostałych dochodów przeznaczonych na określony cel
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

40 Środki zróżnicowane/środki niezróżnicowane

41 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

42 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ finansowy wniosku na środki

3.2.1. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	
---	-------	--

Dyrekcja Generalna: <.....>			Rok N ⁴³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓLEM
○ Środki operacyjne										
Linia budżetowa ⁴⁴	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Linia budżetowa	Środki na zobowiązania	(1b)								
	Środki na płatności	(2b)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy ⁴⁵										

43 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np. 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

44 Zgodnie z oficjalną nomenklaturą budżetową.

45 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Linia budżetowa		(3)								
OGÓŁEM środki dla Dyrekcji Generalnej <.....>	Środki na zobowiązania	=1a+1b+3								
	Środki na płatności	=2a+2b+3								

○ OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
○ OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu operacyjnego, należy powtórzyć powyższą część:

○ OGÓŁEM środki operacyjne (wszystkie działy operacyjne)	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płatności	(5)								
OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy (wszystkie działy operacyjne)		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 6 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6								
	Środki na płatności	=5+6								

Dział wieloletnich ram finansowych	7	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok 2026	Rok 2027	OGÓLEM (w obecnych WRF ⁴⁶)
Dyrekcja Generalna: JUST				
○ Zasoby ludzkie		0,043	0,014	0,057
○ Pozostałe wydatki administracyjne				
OGÓLEM DG JUST	Środki	0,043	0,014	0,057
Dyrekcja Generalna: ESDZ				
○ Zasoby ludzkie				
○ Pozostałe wydatki administracyjne		0,038	0,038	0,076
EOG łącznie	Środki	0,038	0,038	0,076
OGÓLEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,081	0,052	0,133

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2026	2027	OGÓLEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 7 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,081	0,052	0,133
	Środki na płatności	0,081	0,052	0,133

3.2.2. Przewidywany produkt finansowany ze środków operacyjnych

⁴⁶ Przyszłe skutki finansowe tej inicjatywy w latach po 2027 r. nie mają wpływu na WRF po 2027 r.

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)										OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ⁴⁷	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁴⁸ ...																			
- Produkt																			
- Produkt																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2																			
- Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																			
OGÓLEM																			

- 47 Produkty odnoszą się do produktów i usług, które mają zostać zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
- 48 Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(e) ...”.

3.2.3. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2026	2027	OGÓLEM
--	------	------	--------

DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych			
Zasoby ludzkie	0,043	0,014	0,057
Pozostałe wydatki administracyjne	0,038	0,038	0,076
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,081	0,052	0,133

Poza DZIAŁEM 7⁴⁹ wieloletnich ram finansowych			
Zasoby ludzkie			
Pozostałe wydatki o charakterze administracyjnym			
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 7 wieloletnich ram finansowych			

OGÓLEM	0,081	0,052	0,133
---------------	--------------	--------------	--------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów dyirekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

49 Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie realizacji programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy*

		2026	2027
20 01 02 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0,25	0,083
20 01 02 03 (w delegaturach)			
01 01 01 01 (pośrednie badania naukowe)			
01 01 01 11 (bezpośrednie badania naukowe)			
Inna linia budżetowa (określić)			
20 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)			
20 02 03 (CA, LA, SNE, INT i JPD w delegaturach)			
XX 01 xx yy zz ⁵⁰	- w centrali		
	- w delegaturach		
01 01 01 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)			
01 01 01 12 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)			
Inna linia budżetowa (określić)			
OGÓLEM		0,25	0,083

* Wydatki administracyjne na personel w dziale 7 dotyczą jednego EPC na trzy miesiące w pierwszym roku wdrożenia, a następnie na jeden miesiąc w roku w DG JUST. W związku z tym szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie wynosi mniej niż 1 ekwiwalent pełnego czasu pracy.

Ochrona konsularna oznacza odpowiedni obszar polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów dyrekcji generalnej już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Gromadzenie i rozpowszechnianie informacji otrzymanych od państw członkowskich za pośrednictwem strony internetowej Komisji.
Personel zewnętrzny	

50 W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek/inicjatywa:

- może zostać w pełni sfinansowany(a) przez przegrupowanie środków w ramach odpowiedniego działu wieloletnich ram finansowych (WRF).
- wymaga zastosowania nieprzydzielonego marginesu środków w ramach odpowiedniego działu WRF lub zastosowania specjalnych instrumentów zdefiniowanych w rozporządzeniu w sprawie WRF.
- wymaga rewizji WRF.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ¹	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

1 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy. „N” należy zastąpić oczekiwanym pierwszym rokiem realizacji (np. 2021). Tak samo należy postąpić dla kolejnych lat.

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody inne
  - Wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł ...									

W przypadku wpływu na dochody przeznaczone na określony cel należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Pozostałe uwagi (np. metoda/wzór użyte do obliczenia wpływu na dochody albo inne informacje).

--

2 W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 20 % na poczet kosztów poboru.